

BOŽANSTVO

IDENTITET BOGA I HRISTA

Proučavanje biblijske doktrine o
ličnostima Boga Oca, Sina Božijega,
kao i o Svetom Duhu Božijem

Studije pripremio: Imad Awde

"A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga, i
koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17,3.)

Sadržaj

Uvod.....	3
Da li je važno i da li možemo znati;.....	3
Ko je Bog Biblije?.....	6
Suverenitet Boga Oca.....	9
Ko je Isus?.....	14
Jednakost Oca i Sina.....	19
Božiji Duh/ Čovečiji duh.....	23
Identitet Svetog Duha.....	27
Otac i Sin u Svetinji (Skinija).....	31
Odgovori na prigovore.....	43

www.Revelation1412.org
www.istinaotrojstvu.com

Uvod

Vraćajući se u prošlost sve do drugog i trećeg veka, nailazimo u Hrišćanskoj religiji na konstantnu kontroverzu po pitanju razumevanja termina 'Božanstvo'.

Da li Biblija uči monoteistički ili politeistički koncept o Bogu?

Šta Biblija govori o identitetu Boga? Koji je istiniti biblijski koncept Boga?

U sledećem proučavanju ispitaćemo Sveto Pismo da vidimo šta nam ono govori o identitetu, o ličnostima Oca i Sina, kao i o Duhu Svetom.

Savet mudrih ljudi iz Svetog Pisma nam poručuje:

"Postaraj se da se pokažeš pošten pred Bogom, kao radin koji se nema šta stidjeti, i pravo upravlja riječju istine." (2.Timotijeva 2,15.)

Ovo će biti naš moto tokom proučavanja ovog važnog predmeta.

Iako je Biblija bila jedina literatura koju sam koristio u pripremi ovog materijala, želim napomenuti kako su od velike pomoći bili i dodatni materijali, koje su pripremili moja dva brata Nader Mansour i Brendan Knudson. (prim. autora)

Lekcija br.1

Da li je važno i da li možemo znati;

1. Da li je Bog zadovoljan kada Ga Njegov narod ne poznaje?

"Čujte riječ Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu sa stanovnicima zemaljskim; jer nema istine, ni milosti, ni znanja za Boga u zemlji." (Osija 4,1.)

(parba: kontroverza, razdor, spor, svađa, imati nešto protiv - prim. autor)

2. Koja je najvažnija dužnost, najveća mudrost u životu čoveka?

"Glavno je svemu što si čuo: Boga se boj, i zapovijesti njegove drži, jer to je sve čovjeku." (Propovednik, 12,13.)

3. Šta znače reči; "Boj se Boga"?

Pisci Biblije, često su koristili stil pisanja nazvan - paralelizam, gde bi, zapisavši neku misao na jednom mestu, ponavljali istu na drugom, koristeći za opis različite reči istog značenja.

"Početak je mudrosti strah Gospodnji; ljudi preziru mudrost i nastavu." (Priče 1,7.)

"Početak je mudrosti strah Gospodnji, i znanje je svetih stvari razum." (Priče 9,10.)

"Tada ćeš razumeti strah Gospodnji, i poznanje Božije naći ćeš." (Priče 2,5.) "strah Gospodnji" = "poznanje Boga"

4. Koja je prva poruka koju treba da pošaljemo svetu u ove poslednje dane?

"I govoraše velikim glasom: bojte se Boga, i podajte mu slavu, jer dođe čas suda njegova; i poklonite se onome koji je stvorio nebo i zemlju i more i izvore vodene." (Otkrivenje 14,7.)

(Sastavni deo poruke prvog anđela je vratiti narodu poznanje o Bogu, o pravom Božijem Identitetu)

5. Da li je važno poznavati Boga?

"Izgibe moj narod, jer je bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja ću tebe odbaciti da mi ne vršiš službe sveštenečke; kad si zaboravio Boga svojega, i ja ću zaboraviti sinove tvoje." (Osija 4,6.)

"Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga većma nego žrtva paljenica." (Osija 6,6.)

6. Zašto je poznavati Boga tako važno?

"A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17,3.)

"Blagodati i mir da vam se umnoži poznavanjem Boga i Hrista Isusa Gospoda našega." (2.Petrova 1,2.)

7. Šta to poznavanje Boga podrazumeva?

a) Poznati Ko je Bog

"Zaradi kojega uzroka i ovo stradam; ali se ne stidim, jer znam kome verovah, i uveren sam da je kadar amanet moj sačuvati za dan onaj." (2.Timotiju 1,12.)

(Pavle je znao Ko je Bog, tako je bio u stanju da svedoči o Bogu svima onima koji su Ga obožavali u neznanju. *"Pokazujući i dokazujući im da je trebalo Hristos da postrada i vaskrse iz mrtvih, i da ovaj Isus kojega ja, reče, propovijedam vama, jest Hristos."* (Dela 17,3.))

b) Poznati Njegove puteve - slavu - karakter

"Ako sam dakle našao milost pred tobom, pokaži mi put svoj, da te poznam i nađem milost pred tobom; i vidi da je ovaj narod tvoj narod." (2.Mojsijeva 33,13.)

"Opet reče Mojsije: molim te, pokaži mi slavu svoju." (2.Mojsijeva 33,18.)

"Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom. Koji čuva milost tisućama, prašta bezakonja i nepravde i grehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe otačke na sinovima i na unucima do trećega i četvrtoga kolena." (2.Mojsijeva 34,6.7.)

"Ljubazni! da ljubimo jedan drugoga; jer je ljubav od Boga, i svaki koji ima ljubav od Boga je rođen, i poznaje Boga. A koji nema ljubavi ne pozna Boga; jer je Bog ljubav. Po tom se pokazala ljubav Božija k nama što Bog sina svojega Jedinorodnoga poslao na svet da živimo kroza Njega." (1.Jovanova 4,7-9.)

c) Držati Njegove zapovesti

"Govore da poznaju Boga, a delima ga se odriču; jer su mrski i neposlušni, i ni za kakvo dobro delo valjani." (Titu 1,16.)

Poznavanje Boga vodi ka poslušnosti Njemu.

Doktrinarno poznavanje nije dovoljno, potrebno je ostvariti blisko,

lično, prisno poznavanje Boga, kao i odnos sa Njim.

8. Šta treba da učinim kako bih prisno poznavao Boga?

"Ako prizoveš mudrost, i k razumu podigneš glas svoj, ako Ga ustražiš kao srebro, i kao sakriveno blago ako dobro ustražiš; tada ćeš razumeti strah Gospodnji, i poznanje Božije naći ćeš." (Priče 2,3-5.)

9. Da li mi možemo znati Ko je Bog? Da li je Bog otkrio sebe u svojoj Reči?

"Jer što se na njemu ne može videti, od postanja svijeta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i njegova večna sila i Božanstvo, da nemaju izgovora." (Rimljanima 1,20.)

"A znamo da Sin Božiji dođe, i dao nam je razum da poznamo Boga istinoga, i da budemo u istinome Sinu Njegovom Isusu Hristu. Ovo je istini Bog i život večni." (1.Jovanova 5,20.)

10. Čime se jedino trebamo hvaliti?

"Ovako veli Gospod: mudri da se ne hvali mudrošću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali time što razume i poznaje mene da sam ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod." (Jeremija 9,23.24.)

Lekcija br.2

Ko je Bog Biblije?

1. Prema učenju Starog Zaveta, koliko ima Bogova?

"Čuj, Izrailju: Gospod je Bog naš jedini (jedan) Gospod." (5.Mojsijeva 6,4.)

"Tebi je to pokazano da poznaš da je Gospod Bog, i da nema drugoga osim njega." (4.Mojsijeva 4,35.)

"A Gospod je pravi Bog, Bog živi i car večni, od Njegove srdnje trese se zemlja, i gneva Njegova ne mogu podneti narodi." (Jeremija 10,10.)

2. Prema učenju Novog Zaveta, koliko ima Bogova?

"A za jelo idolskih žrtava, znamo da idol nije ništa na svetu, i da nema drugoga Boga osim Jedinoga (Jednog)." (1.Korinćanima 8,4.)

"Jedan Bog i otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama." (Efescima 4,6.)

"Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus." (1.Timotiju 1,5.)

"Ti veruješ da je jedan Bog; dobro činiš; i đavoli veruju, i drhću." (Jakov 2,19.)

3. Ko je najkompetentnija osoba da nam kaže; Ko je istiniti Bog?

"Boga niko nije video nikad: Jedinorodni Sin, koji je u naručju Očevom, on Ga javi." (Jovan 1,18.)

"Zaista, zaista ti kažem da mi govorimo što znamo, i svedočimo što vidismo, i svedočanstva našega ne primete." (Jovan 3,11.)

4. Prema Isusu

a) *Ko je "jedini istiniti Bog"?*

"A ovo je život večni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17,3.)

b) *Šta Isus kaže, Kome i kako treba da se molimo?*

"Ovako dakle molite se vi: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti Ime Tvoje; Da dođe carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu; hleb naš potrebni daj nam danas; oprosti nam dugove naše, kao i mi što opraštamo dužnicima svojim; i ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je tvoje carstvo, i sila, i slava vavijek. Amin." (Matej 6,9-13.)

c) *Koja je prva i najveća Zapovest od svih?*

"I pristupi jedan od književnika koji ih slušaše kako se prepiru, i vide da im dobro odgovara, i zapita ga: koja je prva zapovest od svih? A Isus odgovori mu: prva je zapovest od svih: čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini; I ljubi Gospoda Boga svojega svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovest. I

druga je kao i ova: ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe. Druge zapovesti veće od ovih nema. I reče mu književnik: dobro, učitelju! pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugoga osim Njega." (Marko 12, 28-32.)

Poznavanje Boga lično, neophodno je kako bismo mogli da Ga volimo. Ispravno poznavanje Boga je od vitalnog značaja za naš odnos sa Njim. Književnik se saglasio sa Isusovom izjavom da postoji samo jedan Bog, i da nema drugoga osim Njega.

d) Da li je Isus ispravio književnika u njegovom uverenju?

"A Isus videvši kako pametno odgovori, reče mu: nisi daleko od carstva Božijega. I niko više nije smeo da Ga zapita." (Marko 12,34.)

(Verovanje književnika je odražavalo veru čitave Jevrejske nacije. Jevreji su verovali samo u jednog jedinog Boga - JHWH!)

"Vi činite dela oca svojega. Tada mu rekoše: mi nismo rođeni od kurvarstva: jednoga Oca imamo - Boga." (Jovan 8,41.)

e) Ko je Bog Jevreja?

"Isus odgovori: ako ja slavim samog sebe, slava je moja ništa: Otac je moj koji me slavi, za kojega vi govorite da je vaš Bog." (Jovan 8,54.)

"Ili je samo Jevrejski Bog, a ne i neznabožački? Da, i neznabožački." (Rimljanima 3,29.)

f) Koga će obožavati (oni pobožni) istinski obožavaoci Boga i kako (pomoću Koga)?

"Reče joj Isus: ženo! veruj mi da ide vreme kad se nećete moliti Ocu ni na ovoj gori, ni u Jerusalimu. Vi ne znate čemu se molite; a mi znamo čemu se molimo: jer je spasenje od Jevreja. Ali ide vreme, i već je nastalo, kad će se pravi bogomoljci moliti Ocu Duhom i Istinom, jer Otac hoće takvih bogomoljaca." (Jovan 4, 21-23.)

(Oni istinski pobožni vernici, moliće se Bogu Ocu Duhom

Božijim-Duhom Hristovim, Koji je lično prisustvo Oca i Sina u njima, jer je Duh Božiji - Duh Istine, Slobode i Života - prim.prev.)

5. Prema verovanjima i učenjima apostola, Ko je jedan i jedini Bog?

"Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od Kojega je sve, i mi u Njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz Kojega je sve, i mi kroza Njega." (1.Korinćanima 8,6.)

"Njim blagosiljamo Boga i Oca, i njim kunemo ljude, koji su stvoreni po obličju Božijemu." (Jakov 3,9.)

"Da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospoda našega Isusa Hrista." (Rimljanima 15,6.) (*'jednodušno' = 'jedinstvenim umom'* - prevod King James)

"Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama." (Efescima 4,6.)

"Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, Otac milosti i Bog svake utehe." (2.Korinćanima 1,3.)

6. Ko je živi i istiniti Bog?

"Jer oni obznanjuju za vas kakav ulazak imasmo k vama, i kako se obratiste Bogu od idola, da služite Bogu živom i istinitom, I da čekate Sina Njegova s nebesa kojega vaskrse iz mrtvih, Isusa, koji nas izbavlja od gneva koji će doći." (1.Solunjanima 1,9.10)

Lekcija br.3

Suverenitet Boga Oca

Šta nam Biblija govori o suverenitetu Boga Oca?

Evo nekoliko činjenica o Bogu Ocu, koje će nam dodatno rasvetliti ovu tematiku.

1. Otac je vrhovni Izvor svih stvari:

"Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve, i mi u njemu,

i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza Njega." (1.Korinćanima 8.6.)

"Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja." (2.Korinćanima 5,18.)

"Jer je od Njega i kroz Njega i u Njemu sve. Njemu slava vavijek. Amin." (Rimljanima 11,36.)

"Toga radi preklanjam kolena svoja pred Ocem Gospoda našega Isusa Hrista, po kome se sva čeljad i na nebesima i na zemlji zovu." (Efescima 3,14.15.)

2. Otac je Bog Hristu:

a) Za vreme Hristovog života, utelovljenog u ljudskom obličju, prilikom raspeća;

"A oko devetoga sahata povika Isus iza glasa govoreći: Ili! Ili! lama savahtani? to jest: Bože moj! Bože moj! zašto si me ostavio?" (Matej 27,46.)

b) Nakon Hristovog vaskrsenja;

"Reče joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k Ocu svojemu; nego idi k braći mojoj, i kaži im: vraćam se k Ocu svojemu i Ocu vašemu, i Bogu svojemu i Bogu vašemu. (Jovan 20,17.)

"Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista." (Efescima 1,3.)

"Koji pobedi učinicu ga stub u crkvi Boga svojega, i više neće izići napolje; i napisaću na njemu ime Boga svojega, i ime novoga Jerusalima, grada Boga mojega, koji silazi s neba od Boga mojega, i ime moje novo." (Otkrivenje 3,12.)

"Omiljela ti je pravda, i omrzao si na bezakonje: toga radi pomaza te, Bože, Bog tvoj uljem radosti većma od drugova tvojih." (Jevrejima 1,9.)

"Blagosloven Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živ nad vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih." (1.Petrova 1,3.)

3. Isključivo Otac je nazvan - Višnji (Najviši):

Uporedite sledeće stihove;

"Ali oni još jednako grešiše Njemu, i gnjeviše Višnjega u pustinji." (Psalam 78,17.)

"Jer reče: doista su moj narod, sinovi koji neće izneveriti. I bi im Spasitelj. U svakoj tuzi njihovoj on beše tužan, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi svoje radi i milosti svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i nosi ih sve vreme. Ali se odmetaše i žalostiše Sveti Duh Njegov; zato im osta neprijatelj, i ratova na njih." (Isaija 63,8-10.)

Zapazimo da je Bog Otac onaj subjekat, koji se pominje u ovim stihovima. Dva Bića su pomenuta u stihovima; Bog Otac koji je nazvan **"Višnji"**, kao i **"njihov Spasitelj"** i Hrist koji je nazvan **"anđeo, koji je pred Njim"** ili **"anđeo Njegove (Očeve) prisutnosti"** (prevod King James)

Isus je, međutim, nazvan "Sin Višnjega"

"I povikavši iza glasa reče: šta je tebi do mene, Isuse Sine Boga Višnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me." (Marko 5,7.)

"A kad vide Isusa, zavapi i pade pred njega, pa reče glasno: što je tebi do mene, Isuse, Sine Boga Najvišega? Molim te, ne muči me." (Luka 8,28.)

Gore navedeni stihovi jasno prave razliku između Oca i Sina. Otac je nazvan **"Višnjim"** ili **"Najvišim"** dok je Isus nazvan **"Sinom Najvišeg Boga"**.

4. Otac je stariji od Isusa

"Čuste da vam Ja kazah: idem i doći ću k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k Ocu; jer je Otac moj veći od mene." (Jovan 14,28.)

U gore navedenom stihu reč **"veći"** dolazi iz reči **"meizon"** (G3187) koja može značiti **"stariji"**, kao što je prevedeno u Rimljanima 9,12. *"Ne za dela, nego onoga radi koji poziva reče joj se: veći će služiti manjemu"* (stariji - sin, služiće mlađem - prevod King James)

5. Otac je veći od svih

"Otac moj koji mi ih daje veći je od svih; i niko ih ne može oteti iz ruke Oca mojega." (Jovan 10,29.)

6. Otac je Glava Hristu:

"Ali hoću da znate da je svakome mužu glava Hristos; a muž je glava ženi; a Bog je glava Hristu." (1.Korinćanima 11,3.)

7. Otac je iznad svih

"Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega. Jedan Gospod, jedna vera, jedno krštenje, Jedan Bog i Otac svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama." (Efescima 4,4-6.)

8. Otac je Gospod Neba i zemlje

"U to vreme odgovori Isus, i reče: hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih, a otkrio si prostima." (Matej 11,25.)

"U taj čas obradova se Isus u duhu i reče: hvalim te, Oče, Gospode neba i zemlje, što si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima. Da, Oče, jer je tako bila volja tvoja." (Luka 10,21.)

Ne samo to, već nam Biblija takođe otkriva neke stvari koje je Isus primio od Oca Njegovog, a koje nam još jasnije rasvetljavaju suverenitet Boga Oca.

9. Šta je to Isus primio od Njegovog Oca?

a) Njegov život

"Jer kako što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu da ima život u sebi." (Jovan 5,26.)

b) Njegovu silu, vlast i autoritet

"I pristupivši Isus reče im govoreci: daje mi se svaka vlast na nebu i na zemlji." (Matej 28,18.)

"Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna Sina do Otac; niti Oca ko zna do Sin i ako kome Sin hoće kazati." (Matej 11,27.)

"Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu, da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje

Oca koji ga je poslao. Zaista, zaista vam kažem: ko moju reč sluša i veruje onome koji je mene poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Zaista, zaista vam kažem: ide čas i već je nastao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božijega, i čuvši oživeti. Jer kako što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu da ima život u sebi; I daje mu vlast da i sud čini, jer je Sin čovečiji." (Jovan 5,22-27.)

"Kao što si mu dao vlast nad svakim telom da svemu što si mu dao da život večni." (Jovan 17,2.)

c) Njegovo Kraljevstvo (Carstvo)

"I daje mu se vlast i slava i carstvo da mu služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti." (Danilo 7,14.)

"On će biti veliki, i nazvaće se Sin Najvišega, i daće mu Gospod Bog presto Davidov, oca njegovu." (Luka 1,32.)

"Onda kraj, kad preda carstvo Bogu i Ocu, i kad ukine svako poglavarstvo i svaku vlast i silu. Jer njemu valja carovati dokle ne položi sve neprijatelje svoje pod noge svoje. A poslednji će se neprijatelj ukinuti-smrt. Jer sve pokori pod noge njegove. Ali kad veli da je sve njemu pokoreno, pokazuje se da je osim onoga koji mu pokori sve. A kad mu sve pokori, onda će se i sam Sin pokoriti onome koji mu sve pokori, da bude Bog sve u svemu." (1.Korinćanima 15,24-28.)

"I sve pokori pod noge Njegove, i Njega daje za glavu crkvi, nad svima, koja je telo Njegovo, punina onoga koji sve ispunjava u svemu." (Efescima 1,22.23.)

d) Njegovo pravo da primi obožavanje od svih

"Jer Otac ne sudi nikome, nego sav sud daje Sinu, da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina ne poštuje Oca koji ga je poslao." (Jovan 5,22.23.)

"Tvrdo dakle neka zna sav dom Izrailjev da je i Gospodom i Hristom Bog učinio ovoga Isusa koga vi raspeste." (Dela 2,36.)

"Zato i Bog njega povisi, i darova mu ime koje je veće od svakoga imena. Da se u ime Isusovo pokloni svako koleno onih

koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom." (Filipljanima 2,9.10.)

"I opet uvodeći prvorodnoga u svet govori: i da mu se poklone svi anđeli Božiji." (Jevrejima 1,6.)

e) Njegovo Ime

"Zato i Bog njega povisi, i darova mu ime koje je veće od svakoga imena." (Filipljanima 2,9.)

"I toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi." (Jevrejima 1,4.)

f) Sve stvari

"Jer Otac ljubi Sina, i sve dade u ruke Njegove." (Jovan 3,35.)

"Kojega postavi naslednika svemu, kroz kojega i svijet stvori." (Jevrejima 1,2.)

Gore navedeni stihovi su dovoljno obimni dokazi koji potvrđuju apsolutan suverenitet Boga Oca. Ali takođe, ovim argumentima nikako ne umanjujemo status, poziciju, vrednost i božanstvo Isusovo, kao Sina Božijega. Za ostale informacije o jednakosti u odnosu između Oca i Sina, molimo vas da pogledate lekciju br.5.

Lekcija br.4

Ko je Isus?

1. Šta je Isus tvrdio za sebe da On jeste?

"Kako vi govorite onome kojega Otac posveti i posla na svet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: Ja sam Sin Božiji?" (Jovan 10,36.)

2. Šta je Bog Otac rekao u vezi Isusovog identiteta?

"I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vide Duha Božijega gde silazi kao golub i dođe na njega. I gle, glas s neba koji govori: ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji." (Matej 3,16.17.)

"Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslušajte." (Matej 17,5.)

3. Šta su učenici razumeli ko je Isus?

"Reče im Isus: a vi šta mislite ko sam Ja? A Simon Petar odgovori i reče: ti si Hristos, Sin Boga živoga." (Matej 16,15.16.)

"Reče mu: da, Gospode! ja verovah da si ti Hristos Sin Božiji, koji je trebalo da dođe na svet." (Jovan 11,27.)

"A koji bijahu u lađi pristupiše i pokloniše mu se govoreći: vaistinu ti si Sin Božiji." (Matej 14,33.)

"I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je on sin Božij." (Dela 9,20.)

4. Da li pali anđeli znaju da je Isus stvarni Sin Božiji?

"I reče mu đavo: ako si Sin Božiji, reci ovome kamenu da postane hleb." (Luka 4,3.)

"A kad vide Isusa, zavapi i pade pred njega, pa reče glasno: što je tebi do mene, Isuse, Sine Boga Najvišega? Molim te, ne muči me." (Luka 8,28.)

"I povikavši iza glasa reče: šta je tebi do mene, Isuse Sine Boga Višnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me." (Marko 5,7.)

Sotona i ostali pali anđeli, znali su i pre svog pada da je Isus bio Sin Božiji, stoga je Sotona kušao Isusa u pustinji po pitanju Hristovog identiteta, a takođe jasno to možemo videti i priznavanjem demona o identitetu Isusovom.

5. Na koga se još u Svetom Pismu odnosi naziv 'sin Božiji'?

"...Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Božijega." (Luka 3,38.)

Adam je bio sin Božiji po stvaranju. *"Ovo je pleme Adamovo. Kad Bog stvori čoveka, po obličju svojemu stvori ga." (1.Mojsijeva 5,1.)*

Takođe i anđeli su sinovi Božiji. *"Kad pevahu zajedno zvezde jutarnje i svi sinovi Božji klikovahu." (Jov 38,7.)*

"Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božija nazovemo i budemo; zato svet ne poznaje nas, jer Njega ne pozna." (1.Jovanova 3,1.)

Mi smo sinovi Božiji po usvojenju. *"Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite; nego primiste Duha posinačkoga, kojim vičemo: Ava, Oče!"* (Rimljanima 8,15.)

6. Kako je Hrist Sin Božiji?

"Po tom se pokazala ljubav Božija k nama što Bog Sina svojega jedinorodnoga poslao na svet da živimo kroza Njega." (1.Jovanova 4,9.)

Isus nije postao Sin Božiji putem stvaranja, kao što je to Adam postao, niti je postao Sin usvajanjem-posinjenjem, poput nas; nego je Isus Jedinorodni Sin Božiji; On je Sin zato što je bio rođen od Oca.

"Jer Bogu tako omilje svet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni." (Jovan 3,16.)

Bog, dajući svog jedinorodnog Sina za pali ljudski rod i šaljući Ga na svet, ukazuje na činjenicu da je imao stvarno rođenog Sina još pre Isusove inkarnacije u telo čovečije, rođenjem u Vitlejemu.

7. Kada je Isus postao Sin čovečiji?

"A kad se navršilo vreme, poslao Bog Sina svojega jedinorodnoga, koji je rođen od žene i pokoren zakonu." (Galatima 4,4.)

"I evo zatrudnjećeš, i rodićeš sina, i nadjeni mu ime Isus." (Luka 1,31.)

Isus je postao Sin čovečiji prilikom svog utelovljenja, rođenjem u Vitlejemu od žene Marije.

8. Kada je Isus bio rođen od Oca?

"A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među tisućama Judinijem, iz tebe će mi izaći on koji će biti gospodar u Izrailju, kojemu su izlasci od početka, od večnih vremena." (Mihej 5,2.)

Termin 'izaći' u ovom stihu takođe označava 'poreklo' ili 'nastanak'. Isus je bio 'izašao' - ili, bio je rođen, ili njegovo poreklo - nastanak potiče iz davne prošlosti, iz dana večnosti, pre nastanka vremena.

9. Šta se dogodilo u danima večnosti, vezano za odnos Oca i Sina ?

"Gospod me je imao u početku puta svojega, pre dela svojih, pre svakoga vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad jošte ne bijaše bezdana, rodila sam se, kad još ne bijaše izvora obilatim vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje, ni polja, ni početka prahu vasiljenskom; Kad je uređivao nebesa, onde bijah; kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake gore i krepio izvore bezdanu; Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bijah kod Njega hranjenica, bijah mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda." (Priče 8,22-30.)

U gore navedenom stihu, govoreći o sebi kao onome koji je otkrivena, vidljiva - otelotvorena '*mudrost Božija*', Isus ukazuje čitaocu na vremenski period pre stvaranja bilo čega, pa tako i pre stvaranja vremena kao dimenzije postojanja u kakvoj mi postojimo, kada je On bio '*izašao*' ili '*proizišao*' od Oca, kada je bio **rođen od Oca**, koji Ga je nakon rođenja, kako stih kaže; '*imao*' ili '*posedovao*' (prevod King James) pored sebe ili kod sebe, bio mu u naručju, i radovao se pred Njim, boraveći u Očevom prisustvu.

"Onima pak koji su pozvani, i Jevrejima i Grcima, Hrista, Božiju silu i Božiju premudrost." (1.Korinćanima 1,24.) - Isus se naziva *Božijom silom* i *Božijom premudrošću*, kao u Pričama 8.

"Da se uteše srca njihova, i da se stegnu u ljubavi, i u svakome bogatstvu punoga razuma, na poznanje tajne Boga, i Oca, i Hrista, u kojoj je sve blago premudrosti i razuma sakriveno." (Kološanima 2,2.3.) - tajna poznanja Boga Oca i Sina Božijeg Isusa Hrista, jeste Duh Oca koji je život, ličnost, premudrost, sila i slava Očeva, koji i kakav je činom rođenja Otac predao Sinu svome u nasljedstvo, kao onu - svu puninu Božanstva, kojom Hristos otkriva Oca nevidljivog u svojoj beskrajnoj slavi i sili. (prim.prev.)

10. Da li se postojanje i aktivnost Isusa - kao Sina Božijeg pominje u Svetom Pismu i pre Njegovog rođenja u Vitlejemu?

"Ko je izašao na nebo i opet sišao? ko je skupio vjetar u pregršti svoje?"

ko je svezao vode u plašt svoj? ko je utvrdio sve krajeve zemlji? kako mu je ime? i kako je ime Sinu njegovu? znaš li?" (Priče 30,4.)

"Odgovori i reče: eno, vidim četiri čoveka odrešena gde hode posred ognja i nije im ništa, i četvrti kao da je Sin Božji." (Danilo 3,25.)

"Poštujte Sina, da se ne razgnevi, i vi ne izginete na putu svome; jer će se gnev Njegov brzo razgoreti. Blago svima koji se u Njega uzdaju!" (Psalam 2,12.)

11. Da li je za vreme Njegovog utelovljenja u Sina čovečijeg, Isus učio da je bio izišao od Oca?

"A Isus im reče: kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene; jer Ja od Boga iziđoh i dođoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego me On posla." (Jovan 8,42.)

"Jer sam Otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni, i verovaste da Ja od Boga iziđoh." (Jovan 16,27.)

"Jer reči koje si dao meni dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od Tebe iziđoh, i verovaše da si me Ti poslao." (Jovan 17,8.)

12. Da li je važno za nas Hrišćane da verujemo da je Isus stvarni i bukvalno rođeni Sin Božiji?

"Ko je lažljivac osim onoga koji odriče da Isus nije Hristos? Ovo je antihrist, koji se odriče Oca i Sina. Koji se god odriče Sina, taj ni Oca nema; a koji priznaje Sina, i Oca ima." (1.Jovanova 2,22.23.)

"Koji veruje Sina Božijega ima svedočanstvo u sebi; koji ne veruje Bogu načinio ga je lažovom, jer ne verova svedočanstvu koje svedoči Bog za Sina svojega. I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni u Sinu je Njegovom." (1.Jovanova 5,10.11.)

"Ko veruje Sina, ima život večni; a ko ne veruje Sina, neće videti života, nego gnev Božij ostaje na njemu." (Jovan 3,36.)

"A ovo se napisашe, da verujete da Isus jest Hristos Sin Božiji, i da verujući imate život u ime Njegovo." (Jovan 20,31.)

13. Žašto su Jevreji ubili Isusa?

"A Isus mučaše. I poglavar sveštениčki odgovarajući reče mu: zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Hristos - Sin Božiji? Reče mu Isus: ti kaza. Ali ja vam kažem: od sada ćete videti Sina

čovečijega gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim. Tada poglavar sveštencički razdere haljine svoje govoreći: huli na Boga; šta nam trebaju više svedoci? evo sad čuste hulu njegovu." (Matej 26,63-65.)

"Odgovoriše mu Jevreji: mi imamo zakon i po zakonu našem valja da umre, jer načini sebe Sinom Božijim." (Jovan 19,7.)

Isus je izabrao radije da umre nego da se odrekne svog istinskog Sinaštva! Kada shvatimo koliko je Hristu bilo važno da obrani svoje Sinaštvo pred optužbama Jevreja, toliko će i nama postati još važnije da svojom verom priznamo, svedočimo i ispovedamo Isusovo istinsko Sinaštvo, kao Onog koji je zaista bio rođen od Oca!

14. Šta je obećano onima koji priznaju da je Isus istinski Sin Božiji i koji Ga primaju u svoj život kao Sina Božijega?

"A koji Ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji veruju u ime Njegovo." (Jovan 1,12.)

Lekcija br.5

Jednakost Oca i Sina

Do sada smo ustanovili da je Isus Sin Božiji, jer je bio rođen - izašao od Oca u danima večnosti.

1. Da li su Otac i Sin jednaki?

"Koji, ako je i bio u obličju Božijem, nije se otimao da se isporedi s Bogom." (Filipljanima 2,6.)

U ovoj lekciji pretražićemo Pisma kako bismo videli da li nam Gospod otkriva osnove ove jednakosti. Zašto su Otac i Sin jednaki?

2. Šta je Isus nasledio od Oca svojim božanskim rođenjem?

"I toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi." (Jevrejima 1,4.)

"Evo, ja šaljem Anđela svojega pred tobom da te čuva na putu, i da te

odvede na mesto koje sam ti priprazio. Čuvaj ga se, i slušaj ga, nemoj da ga rasrdiš, jer vam neće oprostiti greha, jer je moje ime u Njemu." (2.Mojsijeva 23,20.21.)

Isus je, kao Sin Božiji, nasledio od Oca Njegovo ime. Takođe znamo da je Isus bio taj Anđeo koji je išao pred Izrailjcima, i tada je nosio Očevo ime. Tako lako možemo zaključiti da je Isus nasledio Očevo ime pre svog ponovnog rođenja u Vitlejemu, a što znači da Isusovo Sinaštvo prethodi njegovom kasnijem utelovljenju u Sina čovečijeg.

3. Šta 'ime' predstavlja?

Priroda - *"Muško i žensko stvori ih, i blagoslovi ih, i nazva ih čovek, kad biše stvoreni."* (1.Mojsijeva 5,2.)

Autoritet - *"Ja dođoh u ime Oca svojega i ne primajte me; ako drugi dođe u ime svoje, njega ćete primiti."* (Jovan 5,43.)

"Isus im odgovori: ja vam kazah, pa ne verujete. Dela koja tvorim ja u ime Oca svojega ona svedoče za me." (Jovan 10,25.)

"I kad dođe u crkvu i stade učiti, pristupiše k njemu glavari sveštenečki i starešine narodne govoreći: kakvom vlasti to činiš? i ko ti daje vlast tu?" (Matej 21,23.)

Karakter - *"Bolje je ime nego veliko bogatstvo, i milost je bolja nego srebro i zlato."* (Priče 22,1.)

"Bolje je ime nego dobro ulje, i dan smrtni nego dan u koji se ko rodi." (Propovednik 7,1.)

"Vid očinji veseli srce, dobar glas goji kosti." (Priče 15,30.)

Nasledivši Očevo ime, Isus je nasledio Očevu božansku prirodu i Njegov božanski karakter.

4. Kakvim i kime Hrista čine ove činjenice?

"Bog koji je negda mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko Sina, Kojega postavi naslednika svemu, kroz Kojega i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegova, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini." (Jevrejima 1,1-3.)

Hrist je izravna - direktna slika Očeva. On ima istu božansku prirodu i život u sebi, kakav i Otac Njegov ima. Njegovo Sinaštvo i nasleđe od Oca, kvalifikovali su Ga da bude;

- a) **Vlasnik** 'svih stvari'
- b) **Stvoritelj** 'kroz koga je takođe sve stvoreno'
- c) **Slika, obličje i jednak sa Bogom** 'svetlost Njegove-Očeve slave i izravna slika Njegove ličnosti'
- d) **Svedržitelj** 'svih stvari'
- e) **Spasitelj** 'koji nas je sobom očistio od svih greha'
- f) **Posrednik** 'koji je seo sa desne strane Visočanstva na visini'

5. Da li nam Biblija otkriva da je Hrist bio slika Božija (kao vidljivo obličje Očevo) pre Njegovog utelovljena u Vitlejemu?

"I posta rat na nebu. Mihailo i anđeli Njegovi udariše na aždahu, i bi se aždaha i anđeli njezini." (Otkrivenje 12,7.)

Ime '**Mihailo**' znači '**onaj koji je kao Bog**'. Ovo ime samo potvrđuje činjenicu da je Isus nasledio Očevo ime u danima večnosti.

6. Šta je još Isus nasledio od Oca?

"Jer kao što Otac ima život u sebi, tako daje i Sinu da ima život u sebi." (Jovan 5,26.)

Kao što vidimo, onakav iskonski život kakav Otac ima u sebi, dao je Sinu svojem u nasleđe. To je besmrtni, originalni, izvorni život kakav Isus daje onima koji Ga veruju.

"Kao što si mu dao vlast nad svakim telom da svemu što si mu dao da život večni. A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista." (Jovan 17,2.3.)

7. Da li ovo čini Isusa božanskim Bićem, dostojnim i vrednim naše hvale i obožavanja?

"I opet uvodeći prvorodnoga u svet govori: i da mu se poklone svi anđeli Božiji. A Sinu: prestol je Tvoj, Bože, va vijek vijeka; palica je pravde palica carstva tvoga." (Jevrejima 1,6.8.)

"Jer u njemu živi svaka punina Božanstva telesno." (Kološanima 2,9.)

"Jer bi volja Očeva da se u Njega useli sva punina." (Kološanima 1,19.)

Punina Božanstva boravi u Sinu. On je potpuno Božansko Biće, jer je Njegov Otac - Bog.

8. Da li treba da poštujemo Sina kao što poštujemo Oca?

"Da svi poštuju Sina kao što Oca poštuju. Ko ne poštuje Sina, ne poštuje Oca koji Ga je poslao." (Jovan 5,23.)

Mi poštujemo i obožavamo Sina jednako kao i Oca. Oni su obojica jednake, iste božanske prirode. Mi ukazujemo i poklanjamo vrhovnu i suverenu pažnju Bogu Ocu kada poštujemo i Njegovog Sina. *"I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca."* (Filipljanima 2,11.)

9. Da li su Jevreji razumeli Isusa da je tvrdio da je jednak sa Ocem?

"I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše Subotu, nego i Ocem svojim nazivaše Boga i građaše se jednak Bogu." (Jovan 5,18.)

10. Zašto su Jevreji želeli da kamenuju Isusa?

"Odgovoriše mu Jevreji govoreći: za dobro delo ne bacamo kamenje na tebe, nego za hulu na Boga, što ti, čovek budući, gradiš se Bog. Isus im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu našem: ja rekoh: bogovi ste? Ako one nazva bogovima kojima reč Božija bi, i pismo se ne može pokvariti; Kako vi govorite onome kojega Otac posveti i posla na svet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja sam Sin Božiji?" (Jovan 10,33-36.)

Tvrdeći da je Sin Božiji, Jevreji su razumeli da Isus sebe smatra jednakim sa Bogom. Isusova jednakost sa Ocem je zasnovana na Njegovom Sinaštvu - kao Onom Jedinorodnom od Oca.

Lekcija br.6
Sveti Duh - 1.Deo

Božiji Duh/ Čovečiji duh

1. Po čijem obličju je stvoren čovek?

"Potom reče Bog: da načinimo čoveka po svojemu obličju, kao što smo mi...I stvori Bog čoveka po obličju svojemu, po obličju Božijemu stvori ga." (1.Mojsijeva 1.26.27.)

2. Sa kime je Bog razgovarao, tj. kome se obraćao? Da li postoji neko drugo Božansko Biće koje ima obličje Boga?

Biblija jedino Isusa Hrista opisuje kao Božansko Biće, koje ima Božije obličje.

"U kojima 'bog sveta ovoga' (sotona) oslepi razume nevernika, da im ne zasvetli videlo jevanđelja slave Hristove, koji je obličje Boga, koji se ne vidi." (2.Korinćanima 4,4.)

Isus..."Koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom." (Filipljanima 2,6.)

Isus..."Koji je obličje Boga što se ne vidi, koji je rođen pre svake tvari." (Kološanima 1,15.)

"I toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi." (Jevrejima 1,4.)

Naravno, ukoliko nam Biblija, navodno kao po teoriji trinitarijanaca, ne otkriva neko drugo božansko biće u liku i obličju Božijem, onda nedvosmisleno lako možemo zaključiti kako se Otac Nebeski tada u razgovoru obraćao jedino svom Sinu - Isusu Hristu.

3. Šta izrazi 'slika', 'lik' i 'obličje' podrazumevaju?

"I poživje Adam sto i trideset godina, i rodi sina po obličju svojemu, kao što je on, i nadjede mu ime Sit." (1.Mojsijeva 5,3.)

Ovde vidimo da je Sit rođen po liku i obličju svoga oca Adama. To uključuje i fizičko, telesno i duhovno obličje.

4. Od čega je čovek (živa duša) sačinjen?

"A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa." (1.Mojsijeva 2,7.)

Biblijska definicija čoveka: ljudsko telo+ljudski duh=živa ljudska duša

5. Ako je čovek stvoren po obličju Božijem, i ako se čovek kao biće sastoji od dva aspekta; duha i tela, da li to onda znači da i Bog i Hrist imaju duh i telesni oblik?

a) Da li Bog ima telesni oblik?

Proroci su videli Boga: Mihej - *"A Mihej mu reče: zato čuj reč Gospodnju; videh Gospoda gde sedi na prestolu svojem, a sva vojska nebeska stajaše mu s desne i s leve strane."* (1.Carevima 22,19.)

Isaija - *"Godine koje umre car Ozija videh Gospoda gde sedi na prestolu visoku i izdignutu, i skut mu ispunjavaše crkvu."* (Isaija 6,1.)

Danilo - *"Gledah dokle se postaviše prestoli, i starac sede, na kom beše odelo belo kao sneg, i kosa na glavi kao čista vuna, presto mu beše kao plamen ognjeni, točkovi mu kao ogranj razgorio...Videh u utvarama noćnijem, i gle, kao Sin čovečiji išaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred njim."* (Danilo 7,9.13.)

Jovan - *"I odmah bih u duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše neko. I onaj što seđaše beše po viđenju kao kamen jaspis i sard; i oko prestola beše duga po viđenju kao smaragd."* (Otkrivenje 4,2.3.)

Hrist je bio u obličju Božijem pre svog utelovljenja u Vitlejemu; *"Koji, ako je i bio u obličju Božijemu, nije se otimao da se isporedi s Bogom."* (Filipljanima 2,6.)

Isus je rekao da Njegov Otac ima oblik, koji niko ne može videti osim Sina; *"Ne da je ko video Oca osim onoga koji je od Boga: on vide Oca."* (Jovan 6,46.)

"I Otac koji me posla sam svedoci za mene. Ni glasa Njegova kad čuste, ni lica Njegova videste." (Jovan 5,37.)

Mi - deca Božija, videćemo Boga; *"Blago onima koji su čistoga srca, jer će Boga videti."* (Matej 5,8.)

b) Da li Bog ima duh?

Otac - *"Bog je Duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole."* (Jovan 4,24.)

"Jer vi nećete govoriti, nego Duh Oca vašega govoriće iz vas." (Matej 10,20.)

Isus - *"Tako je i pisano: prvi čovek Adam postade živo biće, a poslednji Adam duh koji oživljuje."* (1.Korinćanima 15,45.)

"Jer znam da će mi se ovo zbiti na spasenje vašom molitvom i pomoću Duha Isusa Hrista." (Filipljanima 1,19.)

Božansko Telo/Obličje + Božanski Duh = Božansko Biće

6. Da li u Pismu postoje neke paralele između čoveka i njegovog duha sa Bogom i Njegovim Duhom?

"Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim duha čovečijega koji živi u njemu? Tako i u Bogu što je niko ne zna osim Duha Božijega." (1.Korinćanima 2,11.)

Navedeni stih nam govori da 'ono što čovekov duh je (zna) za čoveka' jeste isto tako i 'ono šta je Duh Božiji za Boga', ali takođe ovaj tekst nam ukazuje na jednu važnu razliku; dok je duh čovečiji u čoveku (boravi isključivo u čoveku), Duh Božiji nije limitiran (ograničen) telesnim obličjem Boga, što znači da Mu je moguće biti sveprisutan u isto vreme.

7. Na šta se odnosi duh čovečiji?

Um - *"A druge godine carovanja Navuhodonosorova usni Navuhodonosor san, i uznemiri mu se duh i san ga prođe."* (Danilo 2,1.)

(Očigledno Navuhodonosor nije mogao da spava, jer je bio uznemiren snom koji je imao, što bi drugim rečima značilo - njegov um je bio uznemiren)

Srce - *"Gospod je blizu onih koji su skrušena srca, i pomaže onima koji su smerna duha."* (Psalam 34,18.)

Život/dah - *"Dok je duša moja u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim."* (Jov 27,3.)

"Gospode, o tom se živi i u tom je svemu život duha mojega, iscelio si

me i sačuvao u životu." (Isaija 38,16.)

"I posle tri dana i po duh života od Boga uđe u njih; i staše oba na nogama svojima, i strah veliki napade na one koji ih gledahu." (Otkrivenje 11,11.)

Duh čovečiji je ličnost, karakter i život čovekov. To je jedna jedinstvena osoba.

8. Kako Biblija objašnjava Duh Božiji?

Um - uporedimo stihove;

"Ko je upravljao duh Gospodnji? ili mu bio savetnik i naučio ga?" (Isaija 40,13.)

i Pavlove reči *"Jer ko pozna misao Gospodnju?Ili ko mu bi savetnik?" (Rimljanima 11,34.35.)*

"Jer ko pozna um Gospodnji da ga pouči?A mi Um Hristov imamo." (1.Korinćanima 2,16.)

Život - uporedimo stihove;

"Duh je ono što oživljava; telo ne pomaže ništa. Reči koje vam Ja rekoh duh su i život su." (Jovan 6,63.)

"A ako je Hristos u vama, onda je telo mrtvo greha radi, a Duh živ pravde radi." (Rimljanima 8,10.)

"A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa." (1.Mojsijeva 2,7)

"Dok je duša moja u meni, i duh Božji u nozdrvama mojim." (Jov 27,3.)

"Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućega dao mi je život." (Jov 33,4.)

Kao što postoji odnos između duha čovečijeg i čoveka, tako isto postoji odnos između Boga i Božijeg Duha. Božiji Duh je Njegova ličnost, karakter, život i um - duhovni/mentalni sklop misli i osećanja.

9. Ako duh čovečiji nije niko drugi nego njegova jedinstvena ličnost ili lična prisutnost, da li, u tom smislu, isto to možemo da kažemo i tvrdimo za Duha Božijeg?

"Kuda bih otišao od Duha tvojega, i od lica tvojega kuda bih utekao?" (Psalam 139,7.)

"Nemoj me odvrgnuti od lica svojega, i svetoga Duha svojega nemoj uzeti od mene." (Psalam 51,11.)

Zaključak: Bog poseduje telesno obličje, ali isto tako i duhovno obličje. Njegov Duh nije ograničen Njegovim telesnim obličjem. U istom onom smislu kako tvoj duh predstavlja tvoju ličnost, um, lično prisustvo, tako i Božiji Duh jeste Božija Ličnost, Um i Njegovo lično Prisustvo.

Lekcija br.7 **Sveti Duh - 1. Deo**

Identitet Svetog Duha

1. Šta je Isus obećao učenicima pre nego je otišao (vazneo se) na Nebo?

"I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama vavijek: Duha istine, kojega svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; Ja ću doći k vama. Još malo i svet mene više neće videti; a vi ćete me videti; jer ja živim, i vi ćete živjeti. U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu svojemu, i vi u meni, i Ja u vama. A Utješitelj - Duh sveti, kojega će Otac poslati u ime moje, on će vas naučiti svemu i napomenuće vam sve što vam rekoah." (Jovan 14, 16-20.26.)

Isus:

1. 'i svet mene više neće videti' - stih 19.
2. 'a vi ćete me videti' - stih 19.
3. Isus je bio sa njima u to vreme
4. 'Ja u vama' - stih 20.
5. 'Ja ću doći k vama' - stih 18.
6. 'gle, Ja sam sa vama zauvek' - Matej 28,19.

Utešitelj:

1. svet 'ga ne vidi' - stih 17.
2. 'a vi ga poznajete' - stih 17.
3. 'jer u vama stoji' (boravi, prebiva) - stih 17.
4. 'i u vama će biti' - stih 17.
5. 'daće vam drugoga Utešitelja' - stih 16.
6. 'da bude s vama vavijek' - stih 16.

2. Prema učenjima Biblije, čiji duh je Sveti Duh?

Uporedite sledeća dva stiha:

"A kad vas povedu da predaju, ne brinite se unapred šta ćete govoriti, niti mislite; nego što vam se da u onaj čas ono govorite; jer vi nećete govoriti nego Duh Sveti." (Marko 13,11.)

"A kad vas predadu, ne brinite se kako ćete ili šta ćete govoriti; jer će vam se u onaj čas dati šta ćete kazati, jer vi ne ćete govoriti, nego Duh Oca vašega govoriće iz vas." (Matej 10,19.20.)

Sveti Duh = Duh Očev

Također, uporedite ova dva stiha;

"Jer nikad proroštvo ne bi od čovečije volje, nego naučeni od Svetoga Duha govoriše sveti Božiji ljudi." (2.Petrova 1,21.)

U svojoj prvoj poslanici, Petar govori o istoj stvari i kaže;

"Koje spasenje tražiše i ispitivaše za njega proroci, koji za vašu blagodat prerekoše; Ispitujući u kakvo ili u koje vreme javljaše Duh Hristov u njima, napred svedočeći za Hristove muke i za slave po tome." (1.Petrova 1,10.11.)

Sveti Duh = Duh Hristov

Na osnovu prethodna četiri stiha, možemo jasno zaključiti;

Duh Hristov = Sveti Duh = Duh vašeg Oca

3. Koliko svetih duhova postoji?

"Jedno telo, jedan duh, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega." (Efescima 4,4.)

4. Kada smo primili Svetog Duha, koga smo tada primili?

"Isus odgovori i reče mu: ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i Otac moj imaće ljubav k njemu: i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se nastaniti." (Jovan 14,23.)

Prema Hristovim rečima, kada primimo Sveti Duh, tada u sebe primamo obojicu, Oca i Sina, jer su tada Duhom svojim Svetim obojica lično prisutni u nama. (prim.prev.)

5. Da li Otac i Sin poseduju isti Duh?

"A vi niste u telu nego u Duhu; jer Duh Božiji u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije Njegov. A ako je Hristos u vama, onda je telo mrtvo greha radi, a Duh živ pravde radi." (Rimljanima 8,9.10.)

U ovom stihu, govoreći o istom Duhu, Pavle koristi sledeću terminologiju; *Duh, Duh Božiji, Duh Hristov, Hrist*. Ovo nam govori da je Pavle verovao da je Sveti Duh zapravo Duh obojice, i Oca i Sina.

6. Odakle Duh dolazi (proizilazi)?

"A kad dođe Utešitelj, koga ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svedočiti za mene." (Jovan 15,26.)

7. Zašto Duh proizilazi od Oca?

"Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve, i mi u Njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza Njega." (1.Korinćanima 8,6.)

"Jer je od Njega i kroz Njega i u Njemu sve." (Rimljanima 11,36.)

Duh proizilazi od Oca jer su sve stvari od Njega. Bog Otac je izvor svih stvari. (Pogledajte detaljnije lekciju br.3 za više informacija)

8. Kroz koga Duh dolazi do nas?

"Jer On (Isus) dovede k Ocu oboje u jednom Duhu." (Efescima 2,18.)

"Jer kroz Njega (Isusa) oboje (duhovni Izrailj - 'obrezani i neobrezani' - u Hristu pomireni na krstu) imamo pristup Ocu jednim (Hristovim) Duhom." (Efescima 2,18. - prevod King James - prim. prev.)

"I ovo rekavši dunu na njih, i reče im: primite Duh Sveti." (Jovan 20,22.)

Sveti Duh Očev dolazi do nas kroz Isusa i kroz Njega se vraća Ocu. (Isto kao i naše molitve upućene Bogu Ocu. - prim prev.)

9. Ko to nama dolazi da nam bude Utešitelj?

"I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama zauvek: Duha istine, kojega svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas

ostaviti sirotne; Ja ću doći k vama. Još malo i svet mene više neće videti; a vi ćete me videti; jer Ja živim, i vi ćete živjeti. U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu mojemu, i vi u meni, i Ja u vama. Ko ima zapovesti moje i drži ih, on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav Otac moj; i Ja ću imati ljubav k njemu, i javiću mu se sam." (Jovan 14, 16-21.)

Isus Hrist - naš Utešitelj. Lično prisutan u nama Duhom svojim Svetim!

10. Kako je Otac nama poslao Isusa? Da li je Isus prisutan u telu ili u Duhu?

"I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega u srca vaša, koji viče: Ava Oče!" (Galatima 4,6.)

Napomena; Pavle nam kaže u poslanici Galatima da kada primimo Duha Isusovog, mi tada vičemo 'Ava Oče!'. Takođe nam kaže u poslanici Rimljanima 8,15. *"Jer ne primiste duha ropstva, opet da se bojite; nego primiste Duha posinačkoga, kojim vičemo: Ava Oče!"*. Ovo je druga potvrda da je Sveti Duh niko drugi, nego Duh Hristov.

11. Kada primimo Duha Isusovog, da li je to neko drugi, neka druga - različita osoba, a ne Hrist?

"A Gospod je taj Duh: a gde je Duh Gospodnji, onde je sloboda." (2.Korinćanima 3,17. - prevod King James)

Pavle nam kaže u poslanici 1.Korinćanima 8,6. *"Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve, i mi u njemu, i **jednoga Gospoda Isusa Hrista**, kroz kojega je sve, i mi kroza Njega."*...kao i u poslanici Efescima 4,4. *"Jedno telo, **jedan duh**, kao što ste i pozvani u jednom nadu zvanja svojega."*

Takođe nam Pavle govori kako je 'Gospod taj Duh'. Ako je Isus Gospod, i ako postoji jedan Duh, onda je sasvim logično i u skladu sa učenjem Pisma da verujemo kako je Sveti Duh niko drugi nego Duh Hristov, i kada primimo Svetog Duha u sebe, tada primamo lično Isusa Hrista u duhovnom obličju. Isus nam dolazi tada kao lični Utešitelj. Duh Sveti je Ličnost Isusa Hrista.

12. Da li nam Biblija govori da je Isus učinjen Duhom?

"Tako je i pisano: prvi čovek Adam postade živo biće, a poslednji Adam

duh koji oživljuje." (1.Korinćanima 15,45.)

13. Zašto nam Biblija na jednom mestu govori da kada nam dođe Utešitelj, tada će obojica; Otac i Sin doći k nama i boraviti u nama, dok na nekim drugim mestima kaže kako je Isus taj Duh?

"Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom ne primivši im greha njihovih, i metnuvši u nas reč pomirenja." (2.Korinćanima 5,19.)

"Zar ne veruješ da sam Ja u Ocu i Otac u meni? Reči koje vam Ja govorim ne govorim od sebe; nego Otac koji stoji u meni On tvori dela. U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu svojemu, i vi u meni, i Ja u vama." (Jovan 14,10.20.)

14. Ko je taj koji kuca na vratima našeg srca?

"Evo stojim na vratima i kucam: ako ko čuje glas moj i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njime, i on sa mnom." (Otkrivenje 3,20.)

Isus Hrist svojim ličnim prisustvom u Duhu Svetom stoji i kuca na vratima našeg srca, i ako Ga pustimo da uđe unutra, On će lično doći, ući, boraviti u nama, deleći sa nama svoju Večeru Gospodnju, dajući Sebe nama - svoje telo i krv za naše grehe, kako bismo u Njemu imali život i pomirenje sa Ocem. (prim.prev.)

15. Šta je naša nada Slave?

"Kojima Bog naumi pokazati kako je bogata slava tajne ove među neznabošcima, koje je Hristos u vama, nada slave." (Kološanima 1,27.)

Isus Hristos - naša nada Slave Gospodnje!

Lekcija br.8

Otac i Sin u Svetinji (Skinija)

1. Gde možemo potražiti kako bismo naučili nešto više o putevima Božijim?

Biblija nas poučava da su putevi Božji poznati u Svetinji;

"Bože! put je Tvoj u svetinji; koji je Bog tako velik kao Bog naš?"
(Psalam 77,13. - prevod King James)

Šta nam Svetinja može reći o Božanstvu? Koliko se božanskih Bića nalazi u službi u Svetinji?

2. Koliko faza (odeljaka) podrazumeva služba u Svetinji?

Služba u Svetinji podrazumeva tri faze (odeljak) - tri zasebne prostorije; 1. predvorje 2. Svetinja i 3. Svetinja nad Svetinjama. Pogledaćemo svaku fazu (odeljak) zasebno da vidimo šta možemo naučiti iz njih.

1. Svetinja nad Svetinjama:

a) Koje pouke možemo naučiti iz Svetinje nad Svetinjama, vezano za Božanstvo?

Bog je dao izričite naredbe da je samo jednom biću osim Boga dozvoljeno ući u Svetinju nad Svetinjama.

1. **Isus naš Prvosveštenik:** Samo je Prvosvešteniku dozvoljeno da uđe u Svetinju nad Svetinjama. *"A kad ovo beše tako uređeno, ulazahu sveštenici svagda u prvu skiniju i savršivahu službu Božiju. A u drugu ulazaše jednom u godini sam poglavar sveštencički, ne bez krvi, koju prinosi za sebe i za narodna neznanja."* (Jevrejima 9,6.7.)

Isus je naš Nebeski Prvosveštenik.

"Imajući dakle velikoga poglavara sveštencičkoga, koji je prošao nebesa, Isusa Sina Božijega, da se držimo priznanja." (Jevrejima 4,14.)

"I bi narečen od Boga poglavar sveštencički po redu Melhisedekovu." (Jevrejima 5,10.)

"Gde Isus uđe napred za nas, postavši poglavar sveštencički doveka po redu Melhisedekovu." (Jevrejima 6,20.)

2. **Bog Otac na prestolu:** Bog je prisutan na vrhu

Prestola Milosti

"I metnućeš zaklopac ozgo na kovčeg, a u kovčeg ćeš metnuti svedočanstvo, koje cu ti dati. I tu ću se sastajati s tobom i govoriću ti ozgo sa zaklopca između dva heruvima, koji će biti na kovčegu od svedočanstva, sve što ću ti zapovedati za sinove Izrailjeve." (2.Mojsijeva 25,21.22.)

"Pastire Izrailjev, čuj! koji vodiš sinove Josifove kao ovce, koji sediš na heruvimima, javi se!" (Psalam 80,1.)
Bog Otac je onaj koji sedi na Prestolu u Nebeskoj Svetinji.

"I odmah bih u Duhu; i gle, presto stajaše na nebu, i na prestolu seđaše neko." (Otkrivenje 4,2.)

"I videh u desnici onoga što seđaše na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata. I videh anđela jaka gde propoveda glasom velikim: ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njezine? I niko ne mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju. I ja plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju. I jedan od starešina reče mi: ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judina, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njezinih. I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanih po svemu svetu." (Otkrivenje 5,1-6.)

3. Isus predstavlja i prinosi naše molitve pred Oca:
Samo jedno Biće, Prvosveštenik, bio je u stanju da prinese kad (tamjan, miris) mirisni u prisustvu Boga na Dan Pomirenja.

"I neka Aron prinese junca svojega na žrtvu za greh i očisti sebe i dom svoj, i neka zakolje junca svojega na žrtvu za greh. I neka uzme kadionicu punu žeravice s

oltara, koji je pred Gospodom, i pune pregršti kada mirisnoga istucanoga, i neka unese iza zavese. I neka metne kad na oganj pred Gospodom, da dim od kada zakloni zaklopac koji je na svedočanstvu; tako neće poginuti." (3.Mojsijeva 16,11-13.)

Kad - tamjan predstavlja molitve svetih, pomešane sa Hristovom pravednošću.

"Nek izade molitva moja kao kad pred lice tvoje, dizanje ruku mojih kao prinos, večernji." (Psalam 141,2.)

"I kad uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih." (Otkrivenje 5,8.)

"I drugi anđeo dođe i stade pred oltarom, i imaše kadionicu zlatnu; i beše mu dano mnogo tamjana da da molitvama svih svetih na oltar zlatni pred prestolom." (Otkrivenje 8,3.)

Hrist je taj koji prima naše molitve i prinosi ih svome Ocu, a koje su pomešane sa Njegovim zaslugama i pravednošću.

b) Koliko Božanskih Bića nam predstavlja Svetinja nad Svetinjama i ko su oni?

Jednostavno proučavanje Svetinje nad Svetinjama u zemaljskoj svetinji, predstavlja nam Dva Božanska Bića, Oca i Sina, a koji su bili predstavljeni u simboličkom smislu zemaljskim prvosveštenikom i Božijim prisustvom na prestolu.

2. Svetinja:

a) Kakve pouke možemo naučiti iz Zemaljske Svetinje u pogledu Božanstva?

1. Isus je naš Nebeski Sveštenik / Prvosveštenik:
Sveštenici ili Prvosveštenik koji su obavljali službu u prvom odeljenju zemaljske svetinje predstavljali su simbol ili tip Hrista - našeg Prvosveštenika u Njegovoj

službi u Nebeskoj Svetinji.

2. Božija prisutnost u Svetinji nad Svetinjama: Biblija nam takođe govori kako je u zemaljskoj svetinji Bog svojim prisustvom manifestovao Njegovu slavu u oba odeljenja svetinje.

"A kad Mojsije ulazaše u šator; spuštaše se stub od oblaka i ustavljaše se na vratima od šatora, i Gospod govoraše s Mojsijem. I sav narod videći stub od oblaka gde stoji na vratima od šatora, ustajaše sav narod, i svak se klanjaše na vratima od svojega šatora. I Gospod govoraše s Mojsijem licem k licu kao što govori čovek s prijateljem svojim. Potom se vraćaše Mojsije u oko, a sluga njegov Isus sin Navin, momak, ne izlažaše iz šatora." (2.Mojsijeva 33,9-11.)

"To neka bude žrtva paljenica svagda od kolena do kolena vašega na vratima šatora od sastanka pred Gospodom, gde ću se sastajati s vama da govorim s tobom. I onde ću se sastajati sa sinovima Izrailjevijem, da se osvećuje slavom mojom. I osvetiću šator od sastanka i oltar; i Arona i sinove njegove osvetiću da su mi sveštenici." (2.Mojsijeva 29,42-44.)

"I istucavši ga nasitno, metaćeš ga pred svedočanstvom u šatoru od sastanka, gde ću se sastajati s tobom; to neka vam bude svetinja nad svetinjama." (2.Mojsijeva 30,36.)

"Tada oblak pokri šator od sastanka, i napuni se šator slave Gospodnje. I ne mogaše Mojsije ući u šator od sastanka, jer beše na njemu oblak, i slave Gospodnje beše pun šator." (2.Mojsijeva 40,34.35.)

"A kad sveštenici izidoše iz svetinje, oblak napuni dom Gospodnji, Te ne mogahu sveštenici stajati da služe od oblaka; jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji." (1.Carevima 8,10.11.)

"I kad oni koji trubljahu u trube i koji pevahu, složno jednim glasom hvaljahu i slavljahu Gospoda, i kad

podizahu glas uz trube i kimvale i gusle, hvaleći Gospoda da je dobar, da je doveka milost Njegova, tada se napuni oblaka dom Gospodnji, te ne mogahu sveštenici stajati da služe od oblaka, jer se slave Gospodnje napuni dom Božji." (2.Dnevnika 5,13.14.)

"A kad svrši Solomun molitvu, siđe oganj s neba i spali žrtvu paljenicu i druge žrtve, i slave Gospodnje napuni se dom, te ne mogahu sveštenici ući u dom Gospodnji, jer se slave Gospodnje napuni dom Gospodnji." (2.Dnevnika 7,1.2.)

U 2.Mojsijevoj 33,9-11. imamo prikazan primer prisutnosti Dva živa Bića, Mojsija - Posrednika i Boga. Naravno, znamo da je Mojsije samo simbolično predstavljao Isusa kao našeg stvarnog Posrednika između Boga i ljudi. *"Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus."* (1.Timotiju 2,5.) Tako ovaj primer ukazuje unapred na prisustvo Obojice, Isusa našeg Posrednika i Prvosveštenika i Boga Oca u Prvom odeljenju Nebeske Svetinje.

3. **Stol sa hlebovima:** Stol sa hlebovima sastojao se od dva reda (gomile) hlebova - ukupno 12, po šest hlebova u svakom redu (na svakoj gomili).

"I uzmi bijeloga brašna, i ispeci dvanaest kolaca, svaki kolac da bude od dvije desetine efe. I postavi ih u dva reda, po šest u jedan red, na cistom stolu pred Gospodom." (3.Mojsijeva 24,5.6.)

Ta dva reda (gomile) hlebova su simbolično predstavljala Oca i Sina, a evo i zašto:

a) **Dve Krune:** Stol sa Hlebovima imao je na sebi dve krune ili dvostruke krune.

"Načini i sto od drveta sitima, u dužinu od dva lakta, a u širinu od jednog lakta, a u visinu od podrug lakta. I pokuj ga čistim zlatom, i načini mu venac zlatan unaokolo. I načini mu oplatu

unaokolo s podlanice, i načini zlatan venac oko oplata." (2.Mojsijeva 25,23-25.) Zašto dva?

b) **Isus je Hleb:** Hleb predstavlja Isusa.

"Ja sam hleb živi koji siđe s neba; koji jede od ovoga hleba življeće zauvek; i hleb koji ću Ja dati telo je moje, koje ću dati za život sveta."

(Jovan 6,51.) Takođe, Isus je rekao; *"Ja i Otac jedno*

smo." (Jovan 10,30.) U tom smislu 'hleb' takođe može da predstavlja i Boga Oca. Zato je Bog dao intrukcije svešteniku da prilikom službe u svetinji na stolu postavi hlebove u dve gomile (ne u jednu ili u tri) kako bi time predstavljali prisutnost Oca i Sina, a koji nose dve krune (nikako jednu ili tri).

c) **Isus deli Očev Prestol:** Stih iz Otkrivenja 3,21. *"Koji pobedi daću mu da sede sa mnom na prestolu mojemu, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na prestolu Njegovu."* govori nam kako Isus deli Prestol sa Njegovim Ocem, tako da možemo jasno zaključiti kako postoje Dva Božanska Bića na Prestolu.

d) Stol sa Hlebovima postavljenim u dve gomile jeste savršena prezentacija prisustva Oca i Sina u Prvom odeljenju Nebeske Svetinje tokom koje Isus ispunjava Njegovu posredničku službu u Svetinji.

b) Koliko Božanskih Bića nam predstavlja zemaljska Svetinja, i ko su oni?

Proučavanje Pisma o zemaljskoj Svetinji dokazuje prisustvo o isključivo Dva Bića; Isusa Posrednika/Sveštenika, i Boga Oca. Dakle samo Dva živa Bića, nikako i nikada tri.

c) Šta nam Pismo govori o Svetom Duhu, da li je On prisutan u Svetinji?

U Svetinji se nalaze određeni bezlični i neživi elementi koji

simbolično predstavljaju prisustvo Duha Svetog, kao što je ulje koje se koristi da se upali svećnjak. Ali poenta je u tome da se nigde ne vidi pojava ili prisustvo tzv. *'trećeg živog bića ili osobe'* koje bi navodno trebalo da predstavlja Svetog Duha. Duh jeste tamo prisutan, ali ne na način kao što su prisutni Otac i Sin. Ulje je simbol Duha, isto tako, ulje koje se koristi u Svetinji donosi svetlost, koja je simbol Isusa.

"Isus im pak opet reče: Ja sam videlo svetu: ko ide za mnom neće hoditi po tami, nego će imati videlo života." (Jovan 8,12.)

"Dok sam na svetu, videlo sam svetu." (Jovan 9,5.)

3. Predvorje Svetilišta:

a) Šta možemo naučiti u Pismu iz službe u Predvorju Svetilišta u pogledu Božanstva?

Služba u predvorju Svetilišta uključuje tri živa bića:

1. **Isus je Žrtva:** Žrtva koja se prinosi mogla je biti jagnje ili tele, ponekad i neka druga životinja. *"Ako sveštenik pomazani zgreši, te bude na greh narodu, neka za greh svoj koji je učinio prinese tele zdravo Gospodu na žrtvu za greh." (3.Mojsijeva 4,3.)* Ovo je predstavljalo Isusa, Sina Božijeg. *"I videvši Isusa gde ide, reče: gle, jagnje Božije. (Jovan 1,36.)*

2. **Mi smo grešnici:** Grešnik koji će zaklati žrtvu svojim rukama. *"I dovedavši tele na vrata šatoru od svedočanstva pred Gospoda, neka metne ruku svoju teletu na glavu, i zakolje tele pred Gospodom." (3.Mojsijeva 4,4.)* Ovo je predstavljalo grešnika koji priznaje svoje grehe i time prinosi Bogu duhovnu žrtvu. *"A vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista." (1.Petrova 2,5.)*

3. **Isus je Pomazanik - od Boga postavljeni Sveštenik:** Pomazanik koji unosi krv u svetinju. *"Neka*

uzme sveštenik pomazani krvi od teleta, i unese je u šator od sastanka." (3.Mojsijeva 4,5.) Ovo takođe predstavlja Isusa kao Prvosveštenika.

"Imajući dakle velikoga poglavara sveštencičkoga, koji je prošao nebesa, Isusa Sina Božijega, da se držimo priznanja." (Jevrejima 4,14.)

"I bi narečen od Boga poglavar sveštencički po redu Melhisedekovu." (Jevrejima 5,10.)

"Gde Isus uđe napred za nas, postavši poglavar sveštenicki doveka po redu Melhisedekovu." (Jevrejima 6,20.)

b) Koliko nam Božanskih Bića predstavlja služba u predvorju Svetilišta?

Na osnovu izveštaja iz Pisma možemo jasno videti da je u službi u predvorju Svetilišta učestvovalo samo jedno Božansko Biće.

c) Šta i koga predstavljaju ostali sveštenici?

Prema učenju Pisma vidimo da je više sveštenika učestvovalo u službi u predvorju svetilišta, isto kao i u Svetinji. Ovi sveštenici mogu predstavljati jednu od dve opcije:

1. Tip Hrista

2. Sve svete (svece)

Biblija naziva Isusove sledbenike titulom '*carsko sveštenstvo*'
"A vi ste izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da objavite dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome." (1.Petrova 2,9.)

Oni predstavljaju one ljude koji vrše službu u saradnji sa Božanstvom.

Bez obzira koju od ove dve opcije izaberete da verujete kao onu ispravno tumačenu, poenta ostaje nepromenjena u smislu kako nijedno živo biće ne predstavlja Duha Svetog kao neku 'nezavisnu osobu' u službi.

d) Da li nam Pismo govori nešto o prisustvu Svetog Duha u predvorju Svetilišta?

Kao i u prethodnim slučajevima, i u predvorju svetilišta možemo prepoznati prisustvo Svetog Duha, kao bezlično i neživo, za razliku od predstavljanja Isusove službe i Njegovog prisustva.

Na primer:

1. Vatra na žrtvenom Oltaru. U Delima apostolskim vidimo da je Duh bio izliven na prisutne u vidu razdeljenih vatrenih jezičaka. *"I pokazaše im se razdeljeni jezici kao ognjeni; i sede po jedan na svakoga od njih."* (Dela 2,3.)

2. Voda u umivaoniku. U Novom Zvetu voda je često korištena da predstavi Duha Hristovog.

"A koji pije od vode koju ću mu Ja dati neće ožedneti doveka; nego voda što ću mu Ja dati biće u njemu izvor vode koja teče u život večni." (Jovan 4,14.)

"Koji me veruje, kao što pismo reče, iz njegova tela poteći će reke žive vode. A ovo reče za Duha kojega posle primiše oni koji veruju u ime Njegovo: jer Duh Sveti još ne beše na njima, jer Isus još ne beše proslavljen." (Jovan 7,38.39.)

"I pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlazaše od prestola Božijega, i Jagnjetova." (Otkrivenje 22,1.)

Kao što možete jasno zaključiti, nigde ih navedenih stihova ne možete videti da je Duh bio predstavljen kao neko posebno živo biće, onako kako su bili predstavljeni Otac i Sin.

e) Koja je jedna od uloga Prvosveštenika u predvorju Svetilišta koja se odnosi na Isusovu 'zemaljsku misiju' ?

Važno je napomenuti da je jedna od uloga ili dužnosti

Prvosveštenika bila da nauči narod, *"I narod moj neka uče što je sveto što li nije sveto, i neka ih uče raspoznavati nečisto od čistoga."* (Jezekilj 44,23.) a što je trebalo da se odvija izvan šatora od sastanka, obzirom na činjenica da niko osim sveštenika nije imao pristup unutar Svetinje. Drugim rečima, posao sveštenika nije bio samo da obavlja službu u Svetinji, nego i da izlazi napolje i obučava narod o službi Bogu.

Interesantan detalj je podatak da su sveštenici menjali svoju garderobu (svešteničke odore) prilikom izlaska među narod. Jedan izgled je postojao u toku službe unutar Svetinje u prisustvu Boga, a drugačiji prilikom službe među narodom izvan svetilišta.

"A kad izlaze u trem spoljašnji, u spoljašnji trem k narodu, neka svuku sa sebe haljine u kojima služe, i ostave ih u klijetima svetim, pa neka obuku druge haljine, da ne osvećuju naroda haljinama svojim." (Jezekilj 44,19.)

Ovakva praksa u službi Prvosveštenika nam baca jednu dodatnu svetlost u razumevanju tipologije Hristove službe. Jedna od Isusovih dužnosti, kao našeg Prvosveštenika, bila je da pouči narod koji se nalazi izvan Svetinje. I ne samo to, već prema tipu službe, On je nosio i različitu odeću, ili bi se pojavio u *'drugačijem obličju'* - različitom od onog u kakvom je bio u prisustvu Boga.

Ovakva simbolička prezentacija Hristove službe u zemaljskoj Svetinji nam pokazuje način Njegove službe u Nebeskoj: dok je lično u svom fizičkom ili telesnom obličju prisutan u Nebeskoj Svetinji, On je jednako tako, i istovremeno svojim Svetim Duhom lično prisutan u službi u svojoj crkvi na zemlji.

"I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svojega u srca vaša, koji viče: Ava Oče!" (Galatima 4,6.)

Isus je obećao da zauvek biti sa nama, da nas nikada neće ostaviti ili napustiti.

"Učeci ih da sve drže što sam vam zapovedao; i evo Ja sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin." (Matej 28,20.)

"Ne budite srebroljupci; budite zadovoljni onim što imate. Jer On reče: neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupati." (Jevrejima 13,5.)

Biblija uči da je Isus uvek prisutan sa Njegovim sledbenicima *'sarađivajući sa njima'* *"A oni iziđoše i propovedaše svuda, i Gospod ih potpomaga, i reč potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali. Amin."* (Marko 16,20.)

Kao što možete videti, zemljaska svetinja predstavlja nam Dva Božanska Bića - Oca i Sina. Nema mesta za neko treće živo biće u Svetinji. Nadovezujući se na prethodno rečeno, služba u svetinji uči nas o tipologiji Isusa, u kontekstu sveštenikovog načina službe kada izlazi napolje iz svetinje i odlazi među narod, čime jasno pokazuje kako to Isus čini kada svojim Duhom napušta Svetinju na Nebu i odlazi svojim Svetim Duhom na zemlju, kojim istovremeno boravi u svojoj Crkvi, služeću u zemaljskoj svetinji. Apostoli su ovo jasno razumeli, obzirom na Pavlovu izjavu kojom Hrista naziva Svetim Duhom. *"A Gospod je Duh: a gde je Duh onde je sloboda."* (2.Korinćanima 3,17.)

"Ali mi imamo samo jednoga Boga Oca, od kojega je sve, i mi u Njemu, i jednoga Gospoda Isusa Hrista, kroz kojega je sve, i mi kroza Njega." (1.Korinćanima 8,6.)

Pogledajte lekciju br.7 za detaljnije pojašnjenje.

Odgovori na prigovore

1. Prigovor 1 (1.Mojsijeva 1,2.)
2. Prigovor 2 (1.Mojsijeva 1,26.)
3. Prigovor 3 (Isaija 9,6.)
4. Prigovor 4 (Matej 12,31.32.)
5. Prigovor 5 (Matej 3,16.17.)
6. Prigovor 6 (Matej 28,19.)
7. Prigovor 7 (Jovan 1,1.)
8. Prigovor 8 (Jovan 14,16.)
9. Prigovor 9 (1.Jovanova 5,7.)

1. Prigovor 1 (1.Mojsijeva 1,2.)

Stih: "A zemlja beše bez obličja i pusta, i beše tama nad bezdanom; i Duh Božji dizaše se nad vodom." (1.Mojsijeva 1,2.)

Prigovor:

Sveti Duh je bio prisutan prilikom stvaranja, prema tome On mora da je zasebna ličnost-osoba, isto kao što su Otac i Sin.

Odgovor:

U kontekstu pomenutog stiha, stvaranje se pripisuje Svetom Duhu u istoj meri koliko i Ocu i Sinu. Ali ono što čitaoci Biblije ponekad propuste da prepoznaju ili da priznaju jeste činjenica u datoj terminologiji kojom se jasno izražava posvojni (posednički) odnos Boga prema Njegovom Duhu. U ovom stihu se jasno navodi termin: 'Duh Božiji'. Znači, ovaj termin nikako ne glasi, niti se može tumačiti kao: 'Bog Duh'.

"Rečju Gospodnjom nebesa se stvoriše, i Duhom (dahom) usta Njegovih sva vojska njihova." (Psalam 33,6.)

Jevrejska reč za '**dah**' je '**ruah**' - ista reč koja se koristi za '**duh**' u stihu

u 1.Mojsijevoj 1,2.

Značenje reči je sasvim jasno: Duh Božiji jeste dah Božiji. Ovo je dalje potvrđeno Isusovim rečima u Jovan 20,22. *"I ovo rekavši dunu na njih, i reče im: primite Duh Sveti."* Isus je udahnuo učenicima svoga Duha Svetog, a ne neko drugi. To je isti onaj Duh koji se spominje u stihu u 1.Mojsijevoj 1,2. - *'Duh Božiji'*, a koji se jednako tako prevodi i kao *'dah Božiji'*.

"Duh Božji stvorio me je, i dah Svemogućega dao mi je život." (Jov 33,4.)

Duh Božiji je izjednačen sa Njegovim dahom. Ovo je jedino ispravno značenje te reči.

2. Prigovor 2 (1.Mojsijeva 1,26.)

Stih: *"Potom reče Bog: hajde da načinimo čoveka po svojemu obličju, kao što smo mi, koji će biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cele zemlje i od svih životinja što se miču po zemlji."* (1.Mojsijeva 1,2)

Prigovor:

Ovaj tekst (takođe i u stihu 1.Mojsijeva 11,7. *"Hajde da siđemo, i da im pometemo jezik da ne razumeju jedan drugoga što govore."*) dokazuje da je Bog *'množina koja se sastoji od tri osobe'* jer izraz *'hajde da načinimo'* ili *'hajde da siđemo'* upućuje na sve tri osobe.

Odgovor:

Tačno je da izraz *'hajde da načinimo'* ili *'hajde da siđemo'* znači da tekst govori o prisustvu i aktivnosti više od jedne osobe, ali to svakako ne znači da tekst obavezno podrazumeva tri osobe. Šta više, tekst u svom najprostijem smislu pre upućuje na razgovor dve osobe, nego na tri. Sveto Pismo kaže: *"Bog...stvari sve stvari kroz Isusa Hrista"* - *"I da otkrijem svima što je služba tajne od postanja sveta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista."* (Efescima 3,9.)

Tako da je više nego očigledno da je 'Bog' u ovom stihu neka druga osoba, različita od Isusa Hrista, a koja se u razgovoru obratila svojim rečima Isusu Hristu, kao drugoj prisutnoj osobi. Nije teško zaključiti da se Bog Otac obratio tim rečima svome Sinu Isusu Hristu. Takođe prema rečima zapisanim u stihovima: *"Kojega postavi naslednika svemu, kroz kojega i svet stvori."* (Jevrejima 1,2.) kao i *"da otkrijem svima što je služba tajne od postanja sveta sakrivene u Bogu, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista"* (Efescima 3,9.) Sveto Pismo jasno svedoči i objašnjava kako je Bog Otac stvorio sve stvari kroz svog Sina Isusa Hrista.

Štaviše, u Starom Zavetu, u Pričama 30,4. čitamo sledeće; *"Ko je izašao na nebo i opet sišao? ko je skupio vetar u pregršti svoje? ko je svezao vode u plašt svoj? ko je utvrdio sve krajeve zemlji? kako mu je ime? i kako je ime Sinu Njegovu? znaš li?"* (Priče 30,4.)

Ovaj stih ukazuje na delo stvaranja Dva Bića - Oca i Sina. Stihovi u Pričama 8,22-30. takođe ukazuju na dela stvaranja Dva Božanska Bića. *"Gospod me je imao u početku puta svojega, pre dela svojih, pre svakoga vremena. Pre vekova postavljena sam, pre početka, pre postanja zemlje. Kad još ne beše bezdana, rodila sam se, kad još ne beše izvora obilatih vodom. Pre nego se gore osnovaše, pre humova ja sam se rodila; Još ne beše načinio zemlje ni polja ni početka prahu vasiljenskom; Kad je uređivao nebesa, onde bejah; kad je razmeravao krug nad bezdanom. Kad je utvrđivao oblake gore i krepio izvore bezdanu; Kad je postavljao moru među i vodama da ne prestupaju zapovesti Njegove, kad je postavljao temelje zemlji; Tada bejah kod Njega hranjenica, bejah mu milina svaki dan, i veseljah se pred Njim svagda."* (Priče 8,22-30.)

Bog Otac je veliki Izvor svega i On je stvorio sve kroz svog Sina Isusa Hrista. Kao što možete jasno videti, oba, Stari i Novi Zavet ukazuju na dela stvaranja od strane jedino Dva Božanska Bića - Oca i Sina. Štaviše, Bog je rekao: *'hajde da stvorimo čoveka po našem obličju, kao što smo mi'* i tada se očigledno obraćao nekom ko je bio poput Njega, isti kao i On, neko po Njegovom obličju. Prema učenjima Svetog Pisma, Hrist je jedino Božansko Biće koje je ' savršena, izravna slika'

Očeva.

"Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegova, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini." (Jevrejima 1,3.)

(pogledajte detaljnije lekcije br. 2 i br.6.)

Sada sa sigurnošću možemo znati ko se kome obraćao u stihu u 1.Mojsijevoj 1,26. Bog Otac je rekao svome Sinu; *'hajde da načinimo čoveka po našem obličju'*.

3. Prigovor 3 (Isaija 9,6.)

Stih: *"Jer nam se rodi dete, sin nam se daje, kojemu je vlast na ramenu, i*

ime će mu biti: Divni, Savetnik, Bog silni, Otac večni, Knez mirni."

(Isaija 9,6.)

Prigovor:

Ovaj tekst dokazuje 'trojstvo' jer je Hrist nazvan 'Bog silni' i 'Otac večni'!

Odgovor:

Dosta se insistira na stihu Isaija 9,6. tako što ga 'trinitarijanci' forsiraju u smislu kako on navodno svedoči u prilog teorije o 'trojstvu', jer je Isus nazvan 'Ocem večnim'. Ali, ako obratimo pažnju, stih uopšte ne upućuje na 'trojstvo'. Da li je Hrist Otac u 'trojstvu'? Ako jeste, kako je onda Sin i ko je onda Sin? Ili je možda oboje, i Sin i Otac?! Ako jeste, kako onda može biti 'trojstvo'?! Jer teorija o 'trojstvu' govori o tri osobe. Da biste prepoznali 'trojstvo' odvojenost osoba između Oca i Sina mora biti očuvano. U teoriji o 'trojstvu' Hrist je nazvan *'druga osoba ili drugo lice trojstva'* tako da ukoliko ovaj tekst navodno dokazuje 'trojstvo', ili upućuje na tako nešto, u tom kontekstu to onda znači kako Isus nije *'drugo lice ili druga osoba u trojstvu'* već *'prva'*! A ako je prva, ko je onda druga?!..(kao što se da primetiti, ovakva konfuzija se naziva 'misterijom' od strane trinitarijanaca, kada pokušavaju da izmanipulišu sopstvene principe zdravog razuma i logike)

Sasvim je jasno da pomenuti stih ne upućuje nikakve reference u pravcu jedne takve teorije, koju 'trinitarijanci' nazivaju 'doktrinom'. I, kada uporedimo ostale stihove iz Pisma sa pomenutim, u skladu sa principjelnim načelom proučavanja Biblije, bićemo sigurni kako ovaj stih nikako ne podržava jednu takvu ideju, forsiranu od strane 'trinitarijanaca'.

U stihu se Isus naziva 'večnim Ocem' ali taj naziv On nije dao sam sebi, niti ovaj naziv upućuje na međusoban odnos između Oca i Sina, znači da ne govori o sebi kao Ocu, niti o Bogu Ocu u tom smislu, već je ovaj termin upotrebljen isključivo da označi poziciju i porodični (roditeljski) status u odnosu između Hrista i nas, kao dece Božije, a koju (nas-decu) je Bog Otac dao u nasleđstvo svom Sinu, jer smo i stvoreni od Oca kroz Njegovog Sina, pa je u tom smislu prirodno zaključiti kako je Sin od Oca, primivši sve u nasleđe, primio i nas, da budemo Njegova deca, a On - naš Otac. U tom kontekstu Isus jeste naš Otac i sa punim pravom se može smatrati 'večnim Ocem' upravo kako Ga Pismo i naziva u tom stihu. Sam Isus se ovako izrazio: "...*I opet: evo ja i deca moja, koju mi je dao Bog.*" (Jevrejima 2,13.) Apostol Pavle citira proroka Isaiju i te reči primenjuje na Hrista. "*Evo ja i deca koju mi je dao Gospod jesmo znak i čudo Izrailju od Gospoda nad vojskama, koji nastava na gori Sionu.*" (Isaija 8,18.)

Štaviše, Jerusalim je nazvan '*majka svih nas*' - "A gornji Jerusalim slobodna je, koji je mati svima nama." (Galatima 4,26.), i 'ona' je 'mlada' ili 'nevesta' svome 'suprugu' Isusu Hristu. "*I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevesta ukrašena mužu svojemu.*" (Otkrivenje 21,2.)

U tom kontekstu, ako je Isus *suprug* našoj *majci*, to Ga onda čini *našim* *večnim Ocem*.

Takođe primetite kako se u stihu Isaija 9,6. kaže: 'ime će mu biti...Bog silni'. Ovaj termin naglašava božansku prirodu Hrista. On je zaista silan, jer Mu je predata sva sila, slava i vlast: "*I pristupivši Isus reče im govoreći: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.*" (Matej 28,18.) i On jeste apsolutno božanski, a kakvu prirodu je stekao-nasledio od Oca

na osnovu Njegovog božanskog rođenja na Nebu, kao što možete videti detaljnije u lekcijama br.4 i br.5.

Tako je sasvim odgovarajuće Sina Božijeg smatrati Bogom silnim, kao što se i Svevišnji Bog Otac lično obraća Svome Sinu kao prema Bogu, o čemu čitamo u Jevrejima 1,8. *"A sinu: prestol je tvoj, Bože, va vijek vijeka; palica je pravde palica carstva Tvoga."* Stoga, termini poput 'Otac večni' i 'Bog silni' se s punim pravom mogu pripisati Sinu Božijem - Isusu Hristu.

4. Prigovor 4 (Matej 12,31.32.)

Stih: *"Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostiće se ljudima; a na Duha Svetoga hula neće se oprostiti ljudima. I ako ko reče reč na Sina čovečijega, oprostiće mu se; a koji reče reč na Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovome svetu, ni na onome."* (Matej 12,31.32.)

Prigovor:

Zar ne činiš delo bogohuljenja protiv Duha Svetoga kada negiraš 'trojstvo' i ako ne veruješ da je Sveti Duh 'treća božanska osoba, pa samim tim činiš neoprostiv greh?

Odgovor:

Ovaj stih se veoma često pogrešno tumači i pridaje mu se pogrešno značenje kada se kaže da je neoprostiv greh negiranje 'osobe' ili 'ličnosti' Duha Svetog. Ali, da li je ovo zapravo ispravna interpretacija? Šta zaista 'bogohuljenje protiv Duha Svetog' znači?

Kako bismo u potpunosti razumeli značenje ovog teksta, ne smemo prevideti kontekst Isusovog govora na tu temu, pa ćemo zato pažljivo pročitati sledeći pasus:

"A Isus znajući misli njihove reče im: svako carstvo koje se razdeli samo po sebi, opusteće; i svaki grad ili dom koji se razdeli sam po sebi, propašće. I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdelio se; kako će dakle ostati carstvo njegovo? I ako ja pomoću Veelzevula izgonim đavole, sinovi vaši čijom pomoću izgone? Za to će vam oni biti sudije. A ako li ja Duhom Božijim izgonim đavole, dakle je došlo k vama

carstvo nebesko. Ili kako može ko ući u kuću jakoga i pokućstvo njegovo oteti, ako najpre ne sveže jakoga? i onda će kuću njegovu opleniti. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa. Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostite se ljudima; a na Duha Svetoga hula neće se oprostiti ljudima." (Matej 12,25-31.)

Paralelnu priču možemo pronaći u Jevanđelju po Marku. Ovaj tekst baca dodatnu svetlost na razumevanje ovog pitanja: *"Zaista vam kažem: svi gresi oprostite se sinovima čovečijim, i huljenja na Boga, makar kakva bila; a koji pohuli na Duha Svetoga nema oprostjenja zauvek, nego je kriv večnome sudu. Jer govorahu: u Njemu je nečisti duh."* (Marko 3,28.30)

U stihu Marko 3,30. čitamo o razlogu radi koje Isus napominje ljudima šta predstavlja neoprostiv greh, *'jer govorahu: u Njemu je nečisti duh'*. Nakon što je bio iscelio slepe i gluve, Fariseji su optužili Isusa kako navodno isteruje đavole pomoću sile Veelzevulove (sotonine), tako da im je Isus na te optužbe odgovorio sledećim rečima: *"Zato vam kažem: svaki greh i hula oprostite se ljudima; a na Duha Svetoga hula neće se oprostiti ljudima."*

Kakve veze ima optužba upućena Isusu kako izgoni đavole pomoću sile sotonine sa odbacivanjem Duha Svetog? Šta je Isusa nateralo da kaže to što je rekao?

Sasvim je jasno da je greh protiv Svetog Duha počinjen onda kada se svesno i namerno dela i način rada Svetog Duha Božijeg pripisuju sotoni.

Kada postoji odlučno i konstantno protivljenje istini i dokazima, onda onaj koji tako čini, greši ili bogohuli na Duha Svetog. Neoprostiv greh nije navodno negiranje 'ličnosti' Duha Svetog, jer to i nije bila tema o čemu govori ovaj stih u svom kontekstu, nego očigledno negiranje svetlosti i odbijanje da se grešnik pokaje i da se pokori Božijem Duhu. Konstantnim odbijanjem da se pokaje i prihvati svetlost kojom Bog želi da mu osvetli životni put, grešnik time Bogu ne dozvoljava da ga

dosegne i da Božija Istina stigne do njega. Kada postavljamo sebe na ono mesto na kome ne možemo biti pod Božijim uticajem, mi tada činimo neoprostiv greh, jer Bogu ne dozvoljavamo da nas dotakne svojim Duhom i tako osvedoči za istinu i dovede do pokajanja.

5. Prigovor 5 (Matej 3,16.17.)

Stih: *"I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vide Duha Božijega gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji."* (Matej 3,16.17.)

Prigovor:

Prilikom Hristovog krštenja na Jordanu vidimo Oca koji se obraća, govoreći sa neba, Isus je na zemlji i Duh Sveti je sišao na Njega u obličju golubice. Zar ovaj događaj ne svedoči jasno o prisutnosti tri različite osobe, ili o 'trojstvu'?

Odgovor:

Odgovor je veoma jednostavan. Ako nemamo potrebu da namerno dodajemo određene reči, smisao ili da namećemo svoje tumačenje konkretnim biblijskim stihovima, nećemo dovesti sebe u stanje konfuzije ili zbunjenosti po pitanju jasnog razumevanja biblijskog stiha. Sada uporedite izveštaje zabeležene u sva četiri Jevanđelja:

"I krstivši se Isus iziđe odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vide Duha Božijega gde silazi kao golub i dođe na Njega. I gle, glas s neba koji govori: ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji." (Matej 3,16.17.)

"I odmah izlazeći iz vode vide nebo gde se otvori, i Duh kao golub siđe na Njega." (Marko 1,10.)

"A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i moljaše se Bogu, otvori se nebo, i siđe na Njega Duh Sveti u telesnome obliku kao golub, i ču se glas s neba govoreći: Ti si Sin moj ljubazni, Ti si po mojoj volji." (Luka 3,21.22.)

"I svedoči Jovan govoreći: videh Duha gde silazi s neba kao golub i stade na Njemu." (Jovan 1,32.)

Neke od činjenica iz ovih izveštaja su:

- a) U pitanju je Duh Božiji. Radi se o nečijem Duhu, a stihovi svedoče da je to Duh Božiji.
- b) Silazak Duha Božijeg je manifestvan kao silazak golubice.
- c) Pojavljivanje Duha Božijeg bilo je vidljivo kao u obličju golubice.
- d) U izveštaju Jovanovog Jevanđelja, a u prevodu King James; '*and it abode upon him*', možemo primetiti kako se silazak golubice definiše kao pojava Duha Svetog kao 'sile', označena sa zamenicom '*ono*' - engleski '*it*', a ne kao pojava neke zasebne '*treće*' osobe.

Da li ove činjenice podržavaju mišljenje kako je Duh Sveti navodno neka 'treća' zasebna osoba, odvojena od Boga?

Jovan zasigurno ne bi upotrebio zamenicu 'ono' (engl.'it') da je pritom mislio na božansko biće. Sveti Duh je zapravo u vlasništvu Boga (jer je Duh Božiji, Božiji Duh, koji pripada Njemu).

Ono što se dogodilo prilikom Isusovog krštenja na Jordanu bilo je direktno ispunjenje onoga što je Bog davno bio prorekao preko proroka Isaije:

"Duh je Gospoda Boga na meni, jer me Gospod pomaza da javljam dobre glase krotkima, posla me da zavijem ranjene u srcu, da oglasim zarobljenima slobodu i sužnjima da će im se otvoriti tamnica." (Isaija 61,1.)

Isus je takođe citirao ove reči nakon iskustva koje je proživeo u pustinji. *"Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanđelje siromasima; posla me da iscedim skrušene u srcu; da propovedim zarobljenima da će se otpustiti, i slepima da će progledati; da otpustim sužnje."* (Luka 4,18.)

Postoji nekoliko direktnih ispunjenja proročanstava iz Staroga Zaveta vezanih za pojavu i silazak Duha Božijeg:

"I na Njemu će počivati Duh Gospodnji, Duh mudrosti i razuma, Duh saveta i sile, Duh znanja i straha Gospodnjega." (Isaija 11,2.)

"Evo sluge mojega, kojega podupirem, izbranika mojega, koji je mio duši mojoj; metnuću Duh svoj na Njega, sud narodima javljaće." (Isaija 42,1.)

Svakom iskrenom čitaocu ovo je veoma jasna i jednostavna činjenica. Sveti Duh jeste Duh Božiji, to je Njegov lični Duh i niko drugi ne može i nije nazvan 'Duhom Božijim'. Nažalost, mnogo ljudi pogrešno veruje kako termini poput 'Duh Božiji', 'Duh Gospodnji', 'Sveti Duh' itd, navodno predstavljaju određena imena. Oni to svakako nisu, niti označavaju imena neke navodno 'treće zasebne božanske osobe'. Pomenuti termini jedino označavaju pripadnost Duha i objašnjavaju čiji Duh Sveti jeste, tj, kome pripada, kao i koja vrsta Duha jeste u pitanju, tj. kakva je priroda tog Duha, obrazložena kroz njegove božanske atribute. Duh Sveti pripada Gospodu i zato jeste Svet, jer pripada Onome koji jeste Svet. Na osnovu takvih činjenica Isus jeste u stanju da sa punim pravom i silom izgovori sledeće reči; *"Ako ne tvorim dela Oca svojega ne verujte mi. Ako li tvorim, ako meni i ne verujete, delima mojima verujte, da poznate i verujete da je Otac u meni i Ja u Njemu."* (Jovan 10,37.38.)

Na koji način jeste Otac u Sinu?

Odgovor možete lako pronaći u svim gore navedenim stihovima. Otac je bio prisutan u svome Sinu u Duhu Njegovom. I to je jedini način kako će i Isus biti jedno sa nama, i lično prisutan u nama, Duhom svojim Svetim.

"U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu svojem, i vi u meni, i Ja u vama." (Jovan 14,20.)

6. Prigovor 6 (Matej 28,19.)

Stih: *"Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca, i Sina, i Svetoga Duha."* (Matej 28,19.)

Prigovor:

Zašto nam Isus daje instrukcije da krštavamo u '*ime Oca, i Sina, i Svetoga Duha*' ako je teorija o 'trojstvu' pogrešna? Zar ovaj stih ne dokazuje kako postoje tri osobe u Božanstvu?

Odgovor:

Pre nego damo odgovor u vezi pomenutog stiha, hajde da postavimo nekoliko pitanja za razmišljanje:

- Da li Isus u ovom stihu svojim rečima upućuje na Identitet Boga ili na učenje o Božijem Identitetu?
- Da li ovaj stih ili čitava glava pominje reč 'Bog'?
- Da li ovaj stih govori o tome da je Bog biće koje se sastoji od tri bića ili osobe?
- Da li ovaj stih govori nešto o prirodi Boga, Sina i Duha Svetog?
- Da li nam ovaj stih govori o tome ko je Sveti Duh?
- Da li nam ovaj stih govori da postoje nečija tri imena, na koja se, navodno, treba pozvati prilikom obreda krštenja?

Iskren odgovor na pomenuta pitanja bi, naravno, bio 'NE'!

Ovaj stih se ne bavi pitanjem KO je Bog, niti nam govori o prirodi Boga Oca, Sina Božijeg ili Duha Svetog. Ipak, stih potvrđuje činjenicu da postoji Bog Otac, Sin i Duh. Nema nikakve sumnje u postojanje bilo koga od navedenih u tom stihu.

U stihu nije naveden odnos između Oca, Sina i Duha (kakva je priroda odnosa među njima). Insistirati na značenju kako navodno postoje 'tri osobe u Božanstvu' sasvim prevazilazi onu informaciju koju i kakvu ovaj tekst izražava u svom kontekstu. Pokušati definisati odnos među njima kao, navodno, odnos između tri 'ko-večne', 'ko-jednake' osobe ili bića nikako ne može biti dokazan ovim stihom.

Šta zapravo ovaj stih znači i o čemu govori? Kako je bio shvaćen od strane onih, kojima je ova instrukcija bila data? Odgovor je sasvim jasan i jednostavan za razumevanje kada se prouči izveštaj zapisan u Delima Apostolskim. Tamo možemo jasno videti da su sva krštavanja koja su ostala zabeležena u Delima bila počinjena u ime Isusovo, a nigde i nikada u 'imena' (množina od 3 imena) Oca, Sina i Duha Svetog.

"A Petar im reče: pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; i primićete dar Svetoga Duha." (Dela 2,38.)

"Jer još ni na jednoga ne beše došao (Duh), nego bejahu samo kršteni u ime Gospoda Isusa." (Dela 8,16.)

"I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hrista." (Dela 10,48.)

"A kad to čuše, krstiše se u ime Gospoda Isusa." (Dela 19,5.)

Prethodno citirani stihovi povlače pitanje: da li su učenici pogrešno razumeli Isusovu zapovest?

Da li su bili u krivu krštavajući ljude jedino u ime Gospoda Isusa Hrista? Iskreno rečeno, ne verujemo u mogućnost tako nečega. Duboko smo uvereni kako su Isusovi učenici i apostoli imali bolje razumevanje Hristovih zapovesti nego većina današnjih vernika. Pravi razlog zašto učenici nisu pravili razliku između krštavanja u ime Gospodnje i krštavanja u ime Oca, Sina i Duha Svetog je sledeći;

Reč **'ime'** u Bibliji označava **'autoritet'** - *"Ja dođoh u ime Oca svojega i ne primite me; ako drugi dođe u ime svoje, njega ćete primiti."* (Jovan 5,43.)

Kada smo kršteni, mi tada padamo pod autoritet i uticaj sile Oca, Sina i Duha Svetog. Upotreba 'imena' izraženog u jednini upravo potvrđuje ovu nepobitnu činjenicu. Mi time svedočimo da smo krštenjem 'overeni', zapečaćeni autoritetom i karakterom Oca, Sina i Duha Božijeg.

Isusu je data sva sila, sud i vlast na nebu i na zemlji.

"I pristupivši Isus reče im govoreći: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji." (Matej 28,18.)

"I dade mu vlast da i sud čini, jer je Sin čovečiji." (Jovan 5,27.)

Isus ima autoritet koji je nasledio od svog Oca, takođe ima autoritet koji je ostvario kao Sin Božiji i kao Sin čovečiji i ako na ispravan način pristupite razumevanju ovog biblijskog teksta, razumećete da je Sveti Duh - Isusov lični Duh i Njegova Božanska Ličnost, da je to Hrist lično, a ne neko drugi. Isus poseduje autoritet Duha Svetog u svoj sili i punini Božanstva. On ima ovaj autoritet zasnovan na odnosu sa svojim Nebeskim Ocem, tako što je On Njegov Jedinorodni Sin. To je Njegovo božansko nasleđe. *"I toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi."* (Jevrejima 1,4.)

Prema tome, obzirom na činjenicu da Isus poseduje autoritet svoga Oca, Sina (sebe lično) i Duha Svetog (kao svog ličnog Duha), krštenja zabeležena u Delima Apostolskim (u ime Gospodnje i pod autoritetom

Gospodnjim) su priznanje autoriteta Oca, Sina i Svetog Duha Božijeg, kao onog koji je najviši autoritet na nebi i na zemlji. Hrist je jedini posrednik pomoću kojeg mi možemo doći pod uticaje takvog autoriteta. "Isus mu reče: *Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza me.*" (Jovan 14,6.)

7. Prigovor 7 (Jovan 1,1.)

Stih: "U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč." (Jovan 1,1.)

Prigovor:

Ovo je jedan od najjasnijih tekstova koji dokazuju 'trojstvo'.

Odgovor:

Ovaj tekst je jedan od onih tekstova u Bibliji, koji je nebrojeno mnogo puta bio pogrešno protumačen i zloupotrebljivan, u nameri da podrži ono 'učenje' koje je zapravo totalno u suprotnosti od onog o čemu ovaj tekst zaista govori. Hajde da preispitamo o čemu ovaj stih zapravo govori, tako što ćemo se poslužiti originalnim Grčkim jezikom i Strongovim konkordansom u niže navedenoj numeraciji originalnih reči:

en	arche	hen	ho	logos	kai	ho	logos
1722	746	2258	3588	3056	2532	3588	3056
In	beginning	was	the	Word	and	the	Word
<i>U</i>	<i>početku</i>	<i>beše</i>		<i>Reč</i>	<i>i</i>		<i>Reč</i>

hen	pros	ton	theon	kai	theos	hen	ho	logos
2258	4314	3588	2316	2532	2316	2258	3588	3056
was	with	the	God	and	God	was	the	Word
<i>beše</i>	<i>sa</i>		<i>Bogom</i>	<i>i</i>	<i>Bog</i>	<i>beše</i>		<i>Reč</i>

Tekst nam ne govori kako je Isus-Reč, navodno, Bog Otac, u smislu da je Isus jedna ista osoba, koja je Bog Otac, nego sasvim odvojena, druga, zasebna osoba, a koja poseduje istu božansku prirodu kao i Otac. Prevod King James nam govori kako je Reč-Hrist u početku (u početku stvaranja nečega - u početku stvaranja univerzuma ili naše planete, nije

precizirano) bila sa Bogom, kao i da je ta Reč-Hrist bila Bog. Ako se ovaj prevod stavi u kontekst prethodno navedenih tvrdnji kako je Reč-Hrist na osnovu svog božanskog rođenja nasledio od svog Oca božansku prirodu, onda je logično zaključiti da je Reč-Hrist jednak sa Bogom, da je po svojoj prirodi Božansko Biće, da je Bog. - prim.prev. (pogledajte lekciju br.5 za detaljnije pojašnjenje)

Napomena: prevodilac ove studije preporučuje **King James prevod Biblije** kao onaj autentičan i pouzdan prevod, kojim bi trebalo da proveravate ispravnost teksta u našim prevodima Biblije.

8. Prigovor 8 (Jovan 14,16.)

Stih: *"I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama zauvek."* (Jovan 14,16.)

Prigovor:

Zar nije Isus jasno učio kako je Sveti Duh neka druga osoba, neko različito biće od Njega, kada je obećao da će nam poslati 'drugog Utešitelja'?

Odgovor:

Na šta i na koga je Isus mislio kada je učenicima rekao da će poslati 'drugog Utešitelja'? Da li je time mislio na nekog drugog, na neku drugu osobu, različitu od Njega samog?

Isus objašnjava na šta je konkretno mislio samo dva stiha kasnije. Kada je jasno rekao; *"Neću vas ostaviti neutešne; Ja ću doći k vama."* (Jovan 14,18. KJV). Taj 'drugi Utešitelj' nije niko drugi do sam Isus lično! Isus je samo naglasio da će On doći lično da bude sa njima, da bude u njima, samo u drugoj (duhovnoj) formi, u drugačijem obličju, u Duhu Svome! Tada On neće biti vidljiv fizički (u telesnom obličju) kao što je do tada boravio među njima, kada je kao Sin čovečiji hodao zemljom. To je upravo ono što je rekao, primetite; *"Još malo i svet mene više neće videti; a vi ćete me videti; jer Ja živim, i vi ćete življati."* (Jovan 14,19.) On se uklanja u vidljivom smislu, sa pogleda telesnih očiju, ali će nastaviti da bude prisutan među njima, kao i u njima, preko svog posrednika - Duha svog Svetog, kojeg će poslati kada ode k Ocu

svojem na Nebo. To je upravo ono što je rekao tri stiha kasnije; "... i Ja ću imati ljubav k njemu, i javiću mu se sam." - stih 21.

Biblija potvrđuje zaključak (da je **Gospod Isus taj Duh**, a nikako neko drugi) kada čitamo sledeći stih; "*A Gospod je taj Duh: a gde je Duh onde je sloboda.*" (2.Korinćanima 3,17. - prevod Kig James)

Kako su Isusovi učenici razumeli termin 'drugi Utešitelj'? Da li su oni razumeli to na način da je Isus govorio, navodno, o nekoj drugoj osobi? Da vidimo kako su učenici reagovali na ove Hristove reči; "*I reče mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! kako ćeš to Ti nama pokazati (manifestovati) sebe, a ne svetu?*" (Jovan 14,22. - prevod King James) Juda je upitao Isusa da im objasni kako (na koji način) će se to On javiti njima, a ne i svetu, ostalim ljudima.

Veoma jednostavno! Juda je sasvim jasno razumeo da je Hrist onaj, koji će se javiti njima kao Utešitelj, a ne neka druga osoba. Obratite pažnju na bitan detalj u Judinoj terminološkoj postavci pitanja; Juda je rekao '**kako** ćeš to **TI** nama pokazati (manifestovati) sebe', a nije rekao '**ko**' kada se obratio Isusu. Znači, Juda se nije pitao, ko će to doći, navodno umesto Isusa, da im bude Utešitelj, nego je bio začuđen i pitao se **kako** će to Isus **doći**, **kako** će to On **pojavit**i da bude sa njima, kao njihov '*drugi Utešitelj*', nakon što bude otišao na Nebo k svome Ocu. Sasvim jasno možemo razumeti suštinu Judinog pitanja. Obzirom na činjenicu da je naš Gospod Božansko Biće, da je Sin Božiji, tako za Njega ne predstavlja nikakav problem da nam se javi, pojavi, ukaže, bude prisutan sa nama, kao i u nama - lično prisutan svojim Svetim Duhom. Da nam se otkrije u drugom obličju - duhovnom - u Duhu svome, jer Isus Hrist poseduje istu božansku prirodu kao i Njegov Otac. Kao što je Bog Otac - Duh, tako je i Sin Božiji - Duh, a obojica poseduju jedan isti Duh, kojim su savršeno u stanju da budu sveprisutni u svakom biću, kao i bilo gde u univerzumu, jer je to samo jedan od božanskih atributa Njihove prirode. (prim.prev.)

Isus je ovakvu svoju božansku prirodu demonstrirao na putu za Emaus; "*A potom javi se na putu dvojici od njih u drugom obličju, kad su išli u selo.*" (Marko 16,12.)

Ovakav čin promene svog obličja, prelazak iz jedne forme u drugu, jasno nam ilustruje služba u Svetinji kada Sveštenik menja svoje sveštenečke odore, jer mora da se presvuče u drugu odoru kada napušta Odeljenje Svetilišta i izlazi napolje među narod da ih poučava. (pogledajte lekciju br.8)

Kada se Isus pojavio u drugom obličju, to je i dalje bio On, lično. Kada Isus govori o 'drugom Utešitelju' zašto bi bilo kome bilo čudno to što On tada govori i misli pri tom na sebe?

*"Neću vas ostaviti neutešne; **Ja** ću doći k vama."* (Jovan 14,18. - prevod King James)

*"...i evo **Ja** sam s vama u sve dane do svršetka veka. Amin."* (Matej 28,20.)

Slava Gospodu! Ovo je tako jasno i jednostavno za razumeti!

Isus se svojim vaznesenjem na Nebo povukao iz pogleda naših telesnih očiju, ali je Njegovo lično prisustvo u Svome Svetom Duhu i dalje aktivno, realno i živo!

Dakle, ako je sve ovo prethodno dokazano, sada postalo svima sasvim jasno, hajde da pogledamo šta nam Pismo poručuje u svom dubljem kontekstu u narednim stihovima o tome **ko** je '*drugi Utešitelj*'. Uporedimo šta je Isus rekao o Sebi lično kada je govorio o 'drugom Utešitelju'. Čitaćemo stihove u Jovan 14, od 15-21. *"Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite. I **Ja** ću umoliti Oca, i daće vam **drugoga Utešitelja** da bude s vama zauvek: **Duha istine**, kojega svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; **Ja** ću doći k vama. Još malo i svet mene više neće videti; a vi ćete me videti; jer **Ja** živim, i vi ćete živjeti. U onaj ćete vi dan doznati da sam **Ja u Ocu** svojemu, i **vi u meni**, i **Ja u vama**. Ko ima zapovesti moje i drži ih, on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav Otac moj; i **Ja** ću imati ljubav k njemu, i **javiću mu se sam**."*

Dakle, na osnovu gore navedenog, možemo videti sličnost između uloge 'drugog Utešitelja' kojeg će Otac poslati i Hrista lično, koji jeste

taj Utešitelj, koji će doći i u Duhu Svetom nastaniti se sa Ocem u nama. Znači 'drugi Utešitelj' nije niko drugi do Isus lično. Svi oni koji imaju problem u razumevanju ovakvog načina Isusove prezentacije samog sebe, kao onog koji jeste 'drugi Utešitelj', zapravo ne prepoznaju više puta korišteni obrazac Isusovog načina svedočenja o sebi samom, a koji se u Pismu jasno determinise kao Isusov način izražavanja - *govor u '3.licu'* - *'On je taj Duh'*, ili *'On je taj drugi Utešitelj'*. (prim.prev.)

Kada se Isusov izraz 'drugi Utešitelj' izvuče iz konteksta preostalih stihova u ovom poglavlju, onda se stiče prevarni utisak, kako On navodno govori o nekoj drugoj osobi, koja će, navodno, doći umesto Njega da obavlja Njegov posao - ulogu Utešitelja i Posrednika između nas i Oca. Naravno, sasvim je lako prepoznati ko je ta neka 'druga' ili 'treća osoba' koja pretenduje da zauzme ili bolje rečeno, da uzurpira, preotme poziciju, status, ulogu i čast koja pripada jedino Sinu Božijem - Isusu Hristu. Upravo je sotona ta osoba - antihrist, koja negira autoritet Oca i Sina, status i položaj Sina Božijeg i koja pokušava da kroz lažnu doktrinu o 'trojstvu' sebe predstavi kao nosioca sile, da se postavi i nametne na mesto Hrista, umesto Hrista, tako što sebe proglašava 'bogom' perfidno kradući Identitet samoga Boga, kada se predstavlja kao ono 'treće božansko biće' - 'bog duh sveti' u konceptu lažne teorije 'trojstva' i kada po teriji o 'trojstvu' sebe predstavlja kao onog 'duha svetog' nezavisnog od Oca i Sina, kao ličnost zasebna i odvojena od Njih Dvojice, a koja, navodno, ima sve božanske attribute, jednake kao Otac i Sin. Razmislite malo, da li Isus u svojim rečima govori o jednom ovakvom 'drugom Utešitelju' ili je prosto govorio o Samom Sebi, izrazivši se u 3.licu, kao i na drugim mestima u Pismu. (prim.prev.)

Dozvolimo da Biblija pojasni i rastumači samu sebe. U knjizi 1.Samuilova 10,6. čitamo šta je prorok Samuilo rekao Saulu; *"I sići će na te Duh Gospodnji, te ćeš prorokovati s njima, i postaćeš drugi čovek."*

Sada se postavlja pitanje, da li je tom prilikom (primivši Duha Gospodnjeg) Saul postao neko drugo biće? Naravno da nije! Termin

'*drugi čovek*' prosto znači da će on postati drugačiji u duhovnom smislu, jer će biti ispunjen Duhom Božijim, ali će ipak ostati ista osoba, a ne neko drugi. U ovom kontestu značenje termina 'drugi' se odnosi na istu osobu, ali to nije isključivo pravilo, jer postoje mesta u Bibliji na kojima se termin 'drugi' zaista doslovno primenjuje na neku drugu - različitu osobu.

Sa ovako pojašnjenim razumevanjem principa, kojim ćemo se koristiti u tumačenju Biblijskog teksta, možemo se ponovo vratiti na stih Jovan 14,16. i primeniti taj princip, te sasvim jasno i logično zaključiti kako Isus govoro o Sebi, a ne o nekoj 'drugoj osobi'. On je taj 'drugi Utešitelj' u smislu da će se On lično pojaviti, samo u drugom obličju - u duhovnoj formi, prisutan Svojim Svetim Duhom. Do tog trenutka, Isus je među njima bio prisutan u telesnom, ljudskom obličju, ali On će naknadno ponovo doći u drugačijem obličju, u Duhu - u duhovnom obličju.

Biblija savršeno lepo pojašnjava ovo Hristovo obećanje, kada čitamo sledeći stih; "*Tako je i pisano: prvi čovek Adam postade živo biće, a poslednji Adam Duh koji oživljuje.*" (1.Korinćanima 15,45.)
Zato je Hristos rekao o Utešitelju "*...jer u vama stoji, i u vama će biti.*" (Jovan 14,17.)

Ko je boravio sa njima u to vreme? Bio je to Isus.
Ko će to biti u njima? Ponovo Isus. "*U onaj ćete vi dan doznati da sam Ja u Ocu svojem, i vi u meni, i Ja u vama.*" (Jovan 14,20.)

Rekavši to, molim vas da obratite pažnju na sledeće u kontekstu stiha Jovan 14, 15. "*Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite.*"

Ako Ga sledimo i poštujemo Isusove reči u svakodnevnom životu, ako Ga volimo i držimo Zapovesti Njegove, kao posledica takve delotvorne vere sledeće stvari će se dogoditi;

1. Otac će nam poslati 'drugog Utešitelja' - "*I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugoga Utešitelja da bude s vama vavijek.*" (Jovan 14,16.)

2. Isus će se lično manifestovati nama. - *"Ko ima zapovesti moje i drži ih, on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav Otac moj; i Ja ću imati ljubav k njemu, i javicu mu se sam."* (Jovan 14,21.)

3. **'Mi' - Otac i Sin** će se nastaniti Duhom svojim u nama - *"Isus odgovori i reče mu: ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i Otac moj imaće ljubav k njemu: i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se nastaniti."* (Jovan 14,23.)

Nekome, kome možda nije jasan kontekst Hristovih reči, moglo bi da se učini da ako 'volimo Isusa i držimo Njegove Zapovesti' tri različite stvari će se dogoditi; a) ili će doći 'drugi Utešitelj' b) ili će Isus lično doći c) ili će Otac i Sin doći. Ali kada razumemo da je Sveti Duh zapravo Duh Isusa Hrista, i kada znamo da Bog Otac i Sin Božiji dele jedan isti Duh-život i tada razumemo da su u tom jednom istom Duhu - Otac i Sin dve osobe odvojenih ličnosti, ali su jedno i ujedinjeni u jednom istom Duhu, srcu i karakteru.

"A vi niste u telu nego u Duhu; jer Duh Božiji u vama živi. A ako ko nema Duha Hristova, on nije Njegov." (Rimljanima 8,9.)

"Jer kao što Otac ima život u sebi, tako dade i Sinu da ima život u sebi." (Jovan 5,26.)

Ovim poznanjem smo u mogućnosti da savršeno harmonizujemo sve tri opcije u jednu. Duh Utešitelj je Duh Hristov, a koji je ujedno i Duh Očev, jer je prvobitno proizišao od Oca i dat je Sinu, a kroz i preko Sina nama. Na taj način kada Utešitelj dođe i useli se u nas, tada su zapravo istovremeno i Otac i Sin nastanjeni u nama. *"... i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se nastaniti."* (Jovan 14,23.)

9. Prigovor 9 (1.Jovanova 5,7.)

Stih: *"Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno."* (1.Jovanova 5,7.)

Prigovor:

Ovo je jedan jasan i jednostavan tekst koji dokazuje da su Otac, Sin i Duh Sveti jedan Bog. Prema tome, kako da nastavljate da negirate doktrinu o 'trojstvu' u svetlosti ovakvog dokaza?

Odgovor:

Na prvi pogled zapažamo da ovaj tekst nabraja *troje* i kaže da su oni *jedno*. 'Trinitarijanski' koncept zastupa tvrdnju da ovaj stih govori kako su to troje jedan Bog. Naravno, takva tvrdnja neminovno mora da bude dopunjena jednom pretpostavkom, kao i načinom tumačenja Biblije koji zapravo nije biblijski, već je strogo zabranjen od strane samog Autora Svetog Pisma, a to je da se biblijskim stihovima dodaju ili oduzimaju određene reči, kao u ovom slučaju gde 'trinitarijanci' u kontekstu svoje pretpostavke iza reči '*jedno*' dodaju reč - '*bog*'. Ali to ovaj tekst aposlutno ne govori, niti daje prostora za slične pretpostavke ili manipulacije samim tekstem. Konkretni stih zapravo objašnjava da se termin '*jedno*' ili '*jedinstveno*' ili '*u saglasnosti - harmoniji*' primenjuje na svedočanstvo koje nam svedoči da je Isus - Hristos (stih 1.Jovanova 5,1.), a nikako ne govori da to '*jedno*' navodno predstavlja nekog '*trojedinog boga*' ili '*tri osobe ili tri ličnosti jednog boga*' kako to pokušavaju 'trinitarijanci' da sugerišu, kada izvade stih van konteksta poruke koja je jasno definisana u celokupnoj 5. glavi 1.Jovanove poslanice.

Ovo troje je jedinstveno u tome što nosi isto svedočanstvo, kao što to i sam stih doslovno kaže; '*jer je troje što svedoči*' i u tom svedočanstvu su jedinstveni – jedno.

U kontekstu čitavog poglavlja možemo jasno primetiti i razumeti kako Jovan ovde ne uči o konceptu Boga, tj, on ovde ne izlaže biblijsku doktrinu o tome - Ko je Bog, koji je Identitet Boga, ili koliko Božanskih Bića ili osoba postoji. Konkretna kontekst ovog poglavlja nudi jedan veoma jednostavan odgovor. Hajde da pročitamo 8.stih u kojem je nabrojano sledeće '*troje*':

"I troje je što svedoči na zemlji: Duh, i voda, i krv; i ovo troje su u saglasnosti u jednom." (1.Jovanova 5,8. - prevod King James)

Jedinstvo o kojem govori ovaj stih se ne odnosi na prirodu Duha, vode i krvi. Pre govori o jedinstvu u saglasnosti. Oni su, sve troje - 'jedno' na taj način što nose isto - jednako svedočanstvo. Sve troje su saglasni u jednom. Ovo je očigledno svakom iskrenom čitaocu. To je upravo ono na šta je Jovan mislio i u 7.stihu, u kojem je koristio gotovo iste reči, koje je malo detaljnije elaborirao u narednom 8.stihu. Ovo 'troje' (Otac, Sin, Duh) kađe Jovan, 'jedno su'. Nikako 'jedan Bog' ili 'Božanstvo', kao što 'trinitarijaci' pokušavaju tim terminom da objasne tog navodno 'trojedinog boga', nego su *ovo troje JEDNO U SVEDOČANSTVU*. Oni su svi zajedno u saglasnosti dajući jedinstveno svedočanstvo, noseći jedan harmoničan izveštaj o tome.

Kakvo je to svedočanstvo ili izveštaj bilo okupiralo Jovanov um pišući svoju poslanicu?

"Koji se god odriče Sina, taj ni Oca nema; ali koji priznaje Sina, i Oca ima." (1.Jovanova 2,23.)

"I mi videsmo i svedočimo da Otac posla Sina da se spase svet." (1.Jovanova 4,14.)

"Koji prizna da je Isus Sin Božij, Bog u njemu stoji i on u Bogu." (1.Jovanova 4,15.)

"Ko je koji svet pobeđuje osim onoga koji vjeruje da je Isus Sin Božij?" (1.Jovanova 5,5.)

Jovan pominje Sina Božijeg 18 puta u svojoj poslanici.

Više je nego očigledno da je centralna misao vodilja, koja je bila okupirala njegov um bila upravo jasno svedočanstvo o **Sinaštvu Isusovom**. Centralna tema glave jeste da je **Isus Hrist - Sin Božiji**.

Jovan nadalje proširuje ovo predivno svedočanstvo koje je zapisano u stihovima 7. i 8. pa tako čitamo u sledećim stihovima;

"Kad primamo svedočanstvo čovečije, svedočanstvo je Božije veće; jer je ovo svedočanstvo Božije što svedoči za Sina svojega." (1.Jovanova 5,9.)

Jovan naglašava svedočanstvo ili izveštaj koji Bog Otac lično daje o Svom Sinu. Kakvo svedočanstvo ili koju objavu je Bog Otac dao za

svog Sina?

"I gle, glas s neba koji govori: ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji." (Matej 3,17.)

"Dok on još govoraše, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govoreći: ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslušajte." (Matej 17,5.)

"Koji veruje Sina Božijega ima svedočanstvo u sebi; koji ne veruje Bogu načinio ga je lažom, jer ne verova svedočanstvu koje svedoči Bog za Sina svojega." (1.Jovanova 5,10.)

Jovan takođe ukazuje na to da je ovo svedočanstvo ili izveštaj kojim će Duh Božiji osvedočiti srca vernika. Kakvo je svedočanstvo, koje je Isus Svetim Duhom dao preko Apostola?

*"A Filip mu reče: ako veruješ od svega srca svojega, možeš. A on odgovarajući reče: **verujem da je Isus Hristos Sin Božiji.**" (Dela 8,37.)*

*"I odmah po zbornicama propovedaše Isusa da je **On Sin Božiji.**" (Dela 9,20.)*

(isto tako postoje još mnoga slična svedočanstva drugih ljudi, pokrenutih Duhom Božijim)

Kao što možete da vidite, govoreći o tome kako Otac, Sin i Sveti Duh nose isti izveštaj ili svedočanstvo, Jovan izričito naglašava kako je to jedno te isto svedočanstvo Boga Oca i Svetog Duha Božijeg.

Da li i Isus nosi isto takvo svedočanstvo o sebi? Pronaćićemo odgovor na ovo pitanje u Jevanđelju po Jovanu;

*"Kako vi govorite onome kojega Otac posveti i posla na svet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: **Ja sam Sin Božiji?**" (Jovan 10,36.)*

Prema tome, nikako nije ispravan način čitanja, tumačenja ili interpretiranja stiha u *1.Jovanova 5, 7.* onako kako to 'trinitarijanci' čine, kada ovaj stih tumače u smislu da on, navodno, govori o konceptu Boga kao nekog 'trojedinog boga', u kakvom sasvim pogrešnom i apsolutno nebiblijskom konceptu, navodno, postoje neke 'tri ko-večne

osobe' ili 'ko-jednake osobe' ili 'bića'.

Takođe se krši i obeščaćuje Jovanovo svedočanstvo, kada se negira biblijska činjenica da je Isus Jedinorodni Sin Božiji. *"Jer Bogu tako omilje svet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni."* (Jovan 3,16.)

Jednako tako, neprihvatljivo je negiranje jasne biblijske činjenice koja svedoči o tome da je Isus Jedinorodni Sin Božiji, koji je bio rođen od Boga Oca u danima večnosti, pre sveg stvaranja.

*"A ti, Vitlejeme Efrato, ako i jesi najmanji među tisućama Judinijem, iz tebe će mi izaći koji će biti gospodar u Izrailju, **kojemu su izlasci od početka, od večnih vremena.**"* (Mihej 5,2.)

Takozvano 'trinitarijansko' učenje o nekom 'trojedinom bogu' koji je navodno 'tri ko-večna bića' ili 'tri ko-jednaka bića' je direktno u suprotnosti sa jasnom biblijskom naukom i Hristovom doktrinom i takva lažna nauka direktno negira stvarni odnos između Boga Oca i Njegovog Sina Isusa Hrista, kao što jednako tako negira Sinaštvo Isusovo. Štaviše, takva lažna nauka koja odriče da je Isus stvarni jednorodni Sin Božiji, negira i samo Božanstvo Isusa Hrista, kao Sina Božijega, koji je rođenjem od Oca u nasleđe primio sve, pre svega Iskonsku Božansku Prirodu svoga Oca, koja Ga čini Bogom, kao i Istinitim Sinom, jer su Mu takvom lažnom naukom odredili da On, navodno, samo igra neku 'ulogu Sina' u metaforičnom smislu, a Boga Oca time su proglasili lažovom, jer On svedoči za Svog Jedinorodnog Sina da je bio rođen od Njega i da Ga je poslao u telu da dođe na svet, da umre za naše grehe! Sasvim je jasno da je takva lažna nauka ništa drugo nego nauka đavolska, nauka antihristova. (prim. Prev.)

Svako ko uči teoriju o 'trojstvu' i koristi stih u 1.Jovanova 5,7. da njime podupire ovu lažnu doktrinu, taj ima jedino nameru da potpuno uništi jasno biblijsko svedočanstvo koje nam Nebo otkriva o Isusu Hristu, našem Gospodu i Spasitelju!

Neka nas sve dragi Gospod ujedini u Istini Duhom svojim, koji jeste
Duh Slobode, Istine i Života večnoga!
S ljubavlju Gospodnjom!
Amin.

Za sve dodatne materijale i informacije, obratite se na sledeću kointakt
adresu:

TRSC

P.O. Box 2014

Jasper, GA 30143 (706)-692-9476

fountainpublishing@talkingrocksabbathchapel.com

Website: *www.talkingrocksabbathchapel.com*

More resources available at

www.Revelation1412.org

www.istinaotrojstvu.com